

SD

KURIREN

SVERIGEDEMOKRATISK TIDSKRIFT

Bara SD höll emot om nya grundlagen

► Den 24 november var en historisk dag i svensk politik. Då beslutade riksdagen med röstsiffrorna 308 – 20 att skriva in Sveriges EU-medlemskap i grundlagen. De enda som röstade emot förslaget var således riksdagens 20 sverigedemokrater.

Sidan 6

Rolf Witte fick fin Polen-medalj

► SD:s Rolf Witte, Olofström belönades nyligen med den nyinstiftade Tacksamhetsmedaljen vid en mottagning på Polens ambassad i Stockholm. Rolf fick priset för sina insatser för Solidaritets-rörelsen på 1980-talet.

Sidan 10

Marie frisk fläkt i Dala-politiken

► Marie Edenhager har på kort tid gjort sig känd som en frisk fläkt i Borlänge- och Dala-politiken. Som gruppledare i landstinget har hon goda möjligheter att verka för sina hjärtefrågor vård och omsorg.

Sidan 12

Ovationer för Jimmie och Ian vid SD:s kommunkonferens

Den äldre och den yngre statsmannen: Ian Wachtmeister och Jimmie Åkesson. Foto: Photo2be

► Sverigedemokraternas tredje kommunkonferens i Stockholm bjöd på ett digert program. De över 300 deltagarna från hela landet erbjöds utbildning i etableringsformen, familjepolitik, bostadspolitik, medieträning, äldrepolitik och kommunfrågor. Dessutom presenterades SD:s nyutnämnda kommunsamordnare Anders Westergren och Christian Westling. Och som grädden på moset fick såväl Jimmie Åkesson som Ian Wachtmeister stående ovationer för två mycket olika men lika högklassiga talarinsatser.

Sidan 8

Våldet mot Iraks kristna

Sidan 10

Oacceptabelt om niqab

Sidan 7

Slaskpressens nedgång

Sidan 2

SD sitter inte med armarna i kors inför maktöverföringen till Bryssel

DET VAR EN GANSKA sällsam upplevelse att bevittna den riksdagsdebatt om förslaget till en reformerad grundlag som hölls i riksdagen den 24 november. Det var nämligen endast Sverigedemokraternas riksdagsgrupp som visade seriöst intresse för en verklig debatt i sakfrågan – övriga partier hade bara, låt vara stundtals med vissa reservationer, lovord för förslaget. Med dessa förutsättningar var det naturligtvis ingen överraskning att förslaget lottades genom kammaren med röst-siffrorna 308 för och 20 emot.

Förste talare i "debatten" var SD:s partiledare Jimmie Åkesson, som med kraft inskräppte att en grundlag inte får ändras alltför lättvindigt. Han angav inledningsvis tre huvudskäl för SD:s motstånd mot den ändrade regeringsformen: **1.** Det svenska medborgarskapet urholkas. **2.** Den cementerar mångkulturalismen. **3.** EU-medlemskapet skrivs in i konstitutionen. Det senare, menade Åkesson med rätta, är "ytterst beklagligt".

Det måste betecknas som särskilt anmärkningsvärt att också de partier som vid folkomröstningen om det svenska EU-medlemskapet 1994 emfiskt pläderade för att Sverige skulle stå utanför – Vänsterpartiet och Miljöpartiet – numera inte har några som helst problem att anamma anslutningen till den europeiska superstaten.

Miljöpartistiska språkröret Peter Eriksson förklarade sig exempelvis vara "glad och stolt" över att

han, sedan frågan om en förändrad grundlag först väcktes 2004, varit med från början i det arbete som sex år senare ledde fram till det nu klubbade förslaget. Helt nöjd var

att det inte alls kommer att bli svårare att utträda ur unionen. Sjöstedt eldade upp sig alltmer under debatten och anklagade Sverigedemokraterna för att inte vara verkliga EU-

nat konstaterat att det inom det politiska etablissemanget råder ett kompakt ointresse för gemensamma svenska värderingar – tappade Skånberg helt koncepterna. Han påstod i uppenbar affekt att ju mer SD kommer till tals, desto mer gör man bort sig och förlorar sympatisörer. Eller "ju mer rep man ger dem, desto större är chansen att de hänger sig själva i det".

Detta alltså sagt av en representant för ett parti som i upprepade mätningar hamnat under fyraprocentsspärren. Varpå Kent lugnt genmälde att SD i takt med den alltså större uppmärksamheten efter riksdagsinträdet så har också opinions-siffrorna skjutit i höjden.

Det var fler sverigedemokratiska riksdagsledamöter än Jimmie Åkesson och Kent Ekeröth som anträdde talarstolen under denna viktiga debatt. William Petzäll, Richard Jomshof och Björn Söder gjorde alla gedigna insatser och underströk att Sverigedemokraterna inte tänker sitta med armarna i kors när regering och riksdagsmajoritet överlämnar all makt till Bryssel. Söder underströk att SD varit synnerligen aktivt i opinionsbildningen i EU-frågan men att detta mörkats av media.

Jimmie Åkesson på storbildskärmen under debatten i riksdagen. Foto: Michael Axelsson

dock inte Eriksson – han hade helst velat se en svensk författningsdomstol samt även ett ytterligare förstärkt personvalsinslag. Han hade också önskat sig en större debatt i frågan. Eriksson ställde sig ändå positiv till denna "nordiska kompromiss".

Det faktum att det svenska EU-medlemskapet nu skrivs in i konstitutionen såg Eriksson enbart fördelar med. Det var ju endast en fråga om att Sveriges grundlag skall "spegla verkligheten". Att det nu kommer att bli svårare att gå ur EU ville herr språkröret inte alls kännas vid.

Även Vänsterpartiets företrädare i riksdagsdebatten, före EU-parlamentarikern Jonas Sjöstedt, försvarade sitt partis kovändning från ett starkt EU-kritiskt till EU-bejakande parti. Också Sjöstedt trodde sig veta

kritiker, bara posörer som är mot EU "på låtsas". Påståendet är naturligtvis helt absurt för den som exempelvis läst alla EU-kritiska artiklar i denna tidning eller hörde SD:s kandidat till EU-valet 2009, numera riksdagsledamoten Sven-Olof Sällström, nagelfara EU-kolossen i det valets valrörelse.

Kanske ansåg Jonas Sjöstedt, som anses tillhöra Vänsterpartiets högerfalang, det nödvändigt att gå så hårt åt SD för att på så sätt stärka sina aktier inför det sannolikt förstående partiledarskiftet i sitt parti.

Det tvivelsutan mest bisarra debattinslaget denna gråkalla novemberdag stod nog ändå Kristdemokraternas Tuve Skånberg för. I ett animerat replikskifte med SD:s Kent Ekeröth – där Kent bland an-

Tommy Hansson
Chefredaktör

Profiten viktigare än rättvisan i de stora drakarnas värld

Chefredaktör
Tommy Hansson

INNEHÅLLET I DE publikationer som tidigare gick under benämningen "kvällstidningar" – dessa utkommer numera som bekant vid samma tidiga timme som "morgontidningarna" – visar att detta slags press är inne i en lika djup som beklaglig nedgångsperiod. Aftonbladet och Expressen (som redan för åtskilliga år sedan fick öknamnen "Aftonblodet" respektive "Excessen") har alltmer övergått till att drivna egna kampanjer med politiska syften. Jag skall ge några exempel:

Låt oss först studera den omåttliga uppmärksamheten kring en skandalbok om kung Carl XVI Gustaf som dominerade nämnda drakar dag ut och dag in i höstas. Det spekulerades hej vilt och utan angivande av källor om vilken typ av skörlevnad vår statschef skulle ha ägnat sig åt för ett par decennier sedan.

Det ligger nära till hands förmoda att skandalskrivarierna – både i

boken och i drakarna i fråga – syftade till att underminera vår konstitutionella monarki, ett statsskick som såväl Aftonbladet som Expressen är emot. Det tråkiga för de redaktörer som, i samverkan med det aktuella bokförlaget, orkestrerat den kungafientliga kampanjen var emellertid att en opinionsmätning som presenterades någon vecka efter de snaskigaste skrivierna gav konungen ett ökat folkligt stöd!

Nästa exempel gäller den underrättelseverksamhet som USAs ambassad i Stockholm ägnat sig åt med det uppenbara syftet att få en viss vetskap om vilka personer som uppehållit i ambassadens närhet. Denna typ av verksamhet, som föregått även i Norge och säkert i de flesta länder världen över där USA finns diplomatiskt närvarande, inleddes i kölvattnet av jihadattacker mot USA den 11 september 2001. Det har i media antytts dels att underrättelseverksamhet av detta slag är i sig fel och omoraliskt, dels påstått att svenska myndigheter "inte vetat om" att detta skedde.

Det framkom omsider dock att det existerar dokumentation som visar, att utrikesdepartementet (UD) hade kännedom om verksamheten i ett tidigt. Om sedan UD fört denna information vidare eller ej undandrar sig mitt bedömande. Att det skulle vara fel av världens mest betydande demokrati att förebygga terrorangrepp genom lämplig form av övervakning är det nog bara mindre vetande individer och kommunister – ofta nog samma personer – som anser.

Ett annat medialt dragplåster har

varit gripandet av den misstänkte krypskytt som under en länge tid injagat skräck i Malmös befolkning och bland annat mördat en människa. Mannen i fråga var, prisad vare Herren, såväl vit som man.

Slasktidningen Expressen.

Vilket nog var anledningen till att han hängdes ut med foto och namns nämnande, något som avsevärt kommer att försvåra för rättsvårdande myndigheter att lagföra den misstänkte. I Expressens och Aftonbladets föreställningsvärld är det viktigare att profitera på människors sensationslystnad än att bidra till att rättvisa skipas.

Det informerades vidare i ett tidigt skede av skrivierna om "nye lasermannen" – det finns inga belegg för att den misstänkte mannen använt sig av laser som riktmedel – var släkt med en "folkär artist". En skådespelare och komiker som noga taget avled för 16 år sedan. Den forne Expressen-medarbetaren Leo Lagercrantz hade jämväl mage att tillskriva SD en del av skulden till

"nye lasermannens" (som alltså inte var någon laserman) härjningar.

Slutligen de ändlösa kannstöperierna om vem som skall efterträda Mona Sahlin som ledare för Socialdemokraterna. Bli det Thomas Bodström? Eller kanske Veronica Palm? Tomas Östros? Sven-Eric Österberg? Södertäljes starke man Anders Lago? Eller någon annan obskyr kommun- eller landstingspolitiker? En eller två artiklar hade räckt. Nu blev det fler än någon orkade läsa. Få utom de närmast sörjande torde dessutom bry sig över hövan.

När detta sagts får det ändå konstaterats, att det skrivs ett och annat av intresse också i "kvälls"drakarna. Som när den socialdemokratiska statsvetaren Stig-Björn Ljunggren och juristen Jonas Nordström i en – föredömligt kort – inlägg på sidan 4 i Expressen den 22/11 bekräftade mina ovan luftade farhågor: att massmedierna driver sina kampanjer därför att de uppfattar sig själva som "sambällsbärande".

Ljunggren/Nordström exemplifierar här med den häxjakt som bedrevs mot Sverigedemokraterna före valet. Medierna är, skriver man, "inte längre en kraft vid sidan om maktutövningen, utan påverkar direkt valresultatet och det politiska spelet". Författarnas rön redovisas i Timbro-rapporten "Mediernas intresse", som det finns anledning återkomma till.

Tommy Hansson.

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
0455-151 33
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Mattias Karlsson
Jens Leandersson
Johnny Skalin

Övriga skribenter i detta nummer

Linus Bylund
Gabriella
Joakim Larsson
Robert Stenkvist

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 08-50 00 00 50.

Upplaga

30 000 ex (december 2010)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

SD-Kuriren på nätet – uppdateringar dygnet runt, 100 000 besök per månad.

Sveriges nya grundlag - ett slag mot svenskarnas självbestämmande

EN NATIONS GRUNDLAGAR utgör bland annat reglerna för landets styre och medborgarnas grundläggande fri- och rättigheter och har ett skydd mot att ändras alltför lättvindigt. Sveriges grundlag kan bara ändras genom att riksdagen röstar för förslaget till förändringar två gånger med ett allmänt val däremellan, eller genom folkomröstning initierad av riksdagen.

Den grundlagsförändring som riksdagen den 2 juni i år enhälligt röstade för i en första omgång, och som kan komma att klubbas igenom den 24 november, innefattar punkter som försvagar det svenska medborgarskapet, grundlagsbefäster mångkulturalismen samt innebär krav på att grundlagen åter måste ändras i det fall Sverige vill träda ur den europeiska unionen. För oss och våra partikamrater är alla dessa förändringar ytterst beklagansvärda eftersom de försvagar svenskarnas status och rätt till självbestämmande. Just när det gäller EU-medlemskapet är vi både förvånade och oroad över hur lite detta har diskuterats i samhällsdebatten.

Vi kan ha viss förståelse för att ingen av de andra sju riksdagspartierna opponerar sig mot cementeringen av mångkulturalismen eller urholkningen av det svenska medborgarskapet, Sverigedemokraterna är ju faktiskt det enda parti som står i opposition i de frågorna. Det som oroar och förvånar oss är att det är så tyst bland Sveriges EU-kritiker. Varför råder närmast totalt tystnad om att Sveriges konstitution ändras för att befästa EU-medlemskapet?

Vi menar att det svenska medlemskapet i EU är allt annat än folkligt förankrat och att det därför är respektlöst att skriva in detsamma i grundlagen. I en undersökning från 2010, som Svenska institutet för europapolitiska studier (Sieps) gjort i samarbete med SOM-institutet, framgår att en mycket knapp majoritet av befolkningen (51 procent) anser att "EU-medlemskapet är något positivt". På partinivå så finns

naturligtvis skillnader, med stora grupper EU-kritiker inom flera partier, inte minst bland de rödgröna där vänsterpartister utgör de största kritikerna.

Just Vänsterpartiets roll i detta förtjänar lite extra uppmärksamhet. Endast 26 procent av Vänster-

Sverigedemokraterna omöjligt kan acceptera dem. Låt oss ta en närmare titt.

EU-medlemskapet grundlagsbefästs. En av få positiva detaljer i det så kallade Lissabonfördraget är att det nu finns en tydlig utträdesparagraf i EU-lagstiftningen, Sverige

skapskravet vad gäller statliga anställningar försvinner, förutom för en handfull militära och juridiska ämbeten. Det föreslås även att ordet "medborgare" byts ut till "var och en".

Detta innebär att det blir fritt fram för utländska medborgare att

inte var nödvändig, men tyvärr tycks planerna på den nya grundlagen ha passerat obemärkt i de breda folklagren. Frågan bör ställas varför merparten av våra journalister och debattörer tycks ha haft ett mycket vagt intresse av att göra svenskarna delaktiga i diskussionen kring dessa i flera avseenden långtgående förändringar.

Alla medborgare i Sverige bör självfallet ha ett visst intresse av att hålla sig informerade om vad som sker i riksdag och regering, men vi tycker även att en viss del av det ansvaret faller på journalistkåren, på samhällsdebattörer och självfallet också på oss politiker. Ytterst handlar detta om att värda den bräckliga och viktiga respekten för vår demokrati. Därför menar vi att det är mycket beklagligt att den breda diskussionen närmast uteblivit.

För det är så att alldeles oavsett hur mycket man slår på stora trumman rörande det faktum att vi nu, efter 15 års ihärdigt propagerande för EU och likriktning av debatten kring medlemskapet, har en knapp majoritet som ser positivt på EU är det fortfarande 49 procent av svenskarna som inte säger sig anse att "EU-medlemskapet är något positivt".

Det är - och låt oss vara tydliga med det - inte en bra och stabil opinionsmässig grund för att ändra Sveriges konstitution. ■

Sverigedemokraternas Kent Ekeröth till höger debatterar mot Jonas Sjöstedt från Vänsterpartiet. Foto: Michael Axelsson

partiets sympatisörer är, enligt DN den 22 maj i år, positiva till Sveriges medlemskap i EU och 40 procent vill, enligt Sieps/SOM-rapporten nämnd ovan, att Sverige ska lämna unionen. I kommunikationen med sina väljare säger sig sig V ofta vara EU-kritiska. Vi tycker dock man tydligt bevisade motsatsen när man röstade igenom förslaget till ny grundlag i första omgången. Frågan är om inte Lars Ohly och toppskiktet i Vänsterpartiet gjort exakt samma fel som övriga EU-vurmåre och avskiljt sig från folket och i detta fall till och med från sina egna väljare.

Grundlagsförslaget innehåller förvisso behövliga ändringar. Här finner man förbättringar och tydliggöranden som kommer att underlätta i många avseenden. Nackdelarna överväger dock vida de förändringar som kan anses vara positiva och är av sådan natur att

och andra medlemsstater kan alltså lämna unionen om man vill. Med den föreslagna nya svenska grundlagen försvåras dock ett utträde markant för Sveriges del, även i händelse av att en bred majoritet skulle önska lämna EU. Det tycker vi är olyckligt.

Vi kan inte se några positiva konsekvenser av detta förslag och menar att det för den enskilde svenska medborgaren endast innebär ytterligare inskränkningar i dennes möjligheter att bestämma över sig själv och sitt eget land.

Det svenska medborgarskapet urholkas. I sin regeringsförklaring talade statsminister Reinfeldt om att medborgarskapets "tyngd och betydelse" ska stärkas. Men de föreslagna förändringarna innebär tvärtom en kraftigt försvagad status för medborgarskapet. Kravet på att statsråd måste ha varit svenska medborgare i tio år tas bort, och medborgar-

inneha viktiga och samhällsberärande positioner i det svenska samhället samt att utlänningar i stort jämställs med svenska medborgare i grundlagen.

Det mångkulturalistiska synsättet cementeras. Skrivningarna skärps för kulturella minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv då dessa i det nya förslaget "ska" främjas, istället för "bör" främjas, en begreppsförändring som inom juridiken innebär en väsentlig skillnad.

Formuleringen blir alltså tvingande och följden blir att den hållning som vi menar varit en av huvudorsakerna till den havererade invandringspolitiken nu får ytterligare fäste i vår grundlag.

Vän av demokrati skulle naturligtvis önska att de förestående grundlagsändringarna var såpass välkända att en sådan här artikel

Jimmie Åkesson
Partiledare (SD)

Kent Ekeröth
riksdagsledamot och
internationell sekreterare

Fotnot: Som väntat röstade riksdagsmajoriteten den 24 november för det nya grundlagsförslaget.

Växjöprofessor sågar teorin om nödvändig arbetskraftsinvandring

Expertisen anser inte att Sverige behöver en hög arbetskraftsinvandring. Foto: SD-K bildarkiv

DE POLITISKA etablissmangspartierna har länge omhuldat teorin om att det behövs en betydande arbetskraftsinvandring för att kompensera för fyrtyalisternas avgång från den arbetsföra delen av befolkningen. Enligt denna teori skulle Sverige alltså framdeles komma att sakna tillräckligt många individer i arbetsför ålder.

Teorin om den nödvändiga arbetskraftsinvandringen avfärdades redan 2007 av Lars Tornstam, professor i sociologi vid Uppsala universitet. Nu skriver Thomas Lindh, professor i ekonomi och statistik vid Linnéuniversitetet i Växjö, på debattsajten Newsmill att Sverige skulle behöva ha en invandring på

orealistiskt hög nivå för att ha möjlighet att kompensera för den åldrande befolkningen.

"Med tanke på den höga ungdomsarbetslösheten har en sådan politik svag legitimitet"

Sajten Politiskt Inkorrekt (PI) skriver: "Med tanke på den höga

ungdomsarbetslösheten har en sådan politik svag legitimitet, hävdar Lindh."

Enligt Lindh är det sedan länge känt att den så kallade äldreberoendekvoten - kvoten mellan befolkningen över 65 års ålder och den arbetsföra befolkningen mellan 20 och 64 år - inte kan hållas konstant genom invandring utan att man når helt realistiska siffror för nettoinvandringen. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

www.sdkuriren.se

Gabriellas funderingar

Jag hamnade i en liten diskussion om opinionssiffror häromdagen. En partikamrat menade att opinionsundersökningar såhär efter valet är slöseri med pengar, att siffrorna inte är intressanta förrän i nästa valrörelse. Jag förstår hur han menar, men jag håller inte med honom. Tvärtom tycker jag att det är nu siffrorna är som intressantast. Det är ju nu, när man inte behöver vara taktisk för att inte ett parti ska se ut att hamna under fyraprocentsspärren, som siffrorna speglar väljarnas förtroende för partiernas förda politik. Det är ju för att föra politik som vi sitter där vi sitter, inte för att sitta av tiden i fyra år, och då är siffrorna ett utmärkt redskap att använda sig av för att hålla koll så att vi faktiskt företräder våra väljare och driver den politik vi beskrivit i valrörelsen.

Det är nu vi ska visa att vi tar våra vallöften på allvar och att vi driver våra kärnfrågor i riksdagen, kommunerna och landstingen. Vi måste vara aktiva och drivande i politiken, och vi måste ifrågasätta och ställa andra politiker till svars. Våra väljare är i opposition mot den politik som förts hittills i Sverige, och därför måste även vi vara i opposition, och det innebär att ibland vara obekvämt och inkorrekt.

Nu när jag har som arbetsuppgift att svara på mail som kommer in till partiet så har jag mycket direktkontakt med både våra väljare och kritiska röster. Det ger en bild av vad som berör vanliga människor, vad de behöver från politikerna och vilka frågor de ser som viktiga. Just nu är utförsäkringarna en stor fråga för folket, och många vill också veta hur det går med utredningen om invandringens kostnader. Ett aktuellt irritationsmoment är bidrags- och assistansfusket. Många skriver till oss och känner stor frustration över att alla vet vilka människor det är som är inblandade i dessa härvor, men den informationen förtigs från media och politiker. De som skriver till oss vill ofta att vi ska ta tag i olika frågor, komma med förslag och debattera, och helst ska det ske igår. Jag brukar svara att vi är här för att ta ansvar, och för att göra det behöver vi utreda olika frågor noga och veta exakt hur det ser ut idag och hur en förändring skulle kunna se ut. Vi ger inte löften vi inte kan hålla och vi sysslar inte med oansvariga och populistiska utspel.

Något som jag önskar att fler höjde sina röster kring är grundlagsändringen. I skrivande stund är det bara dagar kvar tills denna kommer att röstas igenom i riksdagen, med förmodligen 329 röster mot 20. Denna genomgripande och destruktiva förändring av den svenska grundlagen är av någon anledning inte intressant att belysa och debattera i media så att befolkningen får veta vad det är som pågår och vad det innebär. Många beslut av den här kalibern är i princip dolda för våra medborgare, det är bara eliten och de allra mest intresserade och politiskt insatta som snappar upp att något är på gång, och sedan letar upp informationen på egen hand. Jag ser detta som ett stort demokratiskt problem, där media inte fullgör sitt uppdrag att granska makten.

Fotnot: Röstsiffrorna i riksdagsomröstningen blev slutligen 308-20 för förslaget.

Jimmie Åkesson kommenterar sprängningarna i Stockholm

Med anledning av de två sprängningarna i centrala Stockholm kommenteras nedanstående.

Jimmie Åkesson till Aftonbladet:

- De andra partierna har skrottat åt oss när vi har pekat på problematiken med den stora muslimska invandringen. Samtidigt är det viktigt att man balanserar debatten och konstaterar att det inte är invandrare som ägnar sig åt det här. Det är extremister.

Tyvärr kan det här dock utgöra ett trendbrott som sätter igång tankar och mekanismer hos andra vilket i värsta fall kan leda till fler händelser.

- Det är personer i andra och tredje generationen av in-

vandrare i våra förorter som är uppväxta där och inte har någon kontakt med majoritetssamhället. Det aktualiserar återigen den misslyckade integrationen. Det viktigaste är dock att vi gemensamt står upp emot det här och inte försöker vinna politiska poäng, säger Åkesson till DN.

Kent Ekeröth (justitieutskottet) kommenterar:

- Jag har varnat för den här ideologin länge så för min del var det bara en tidsfråga innan det skulle hända någonting i Sverige. Vi måste minska invandringen från muslimska länder och sluta ge efter för muslimska påtryckningar i Sverige.

Richard Jomshof

Reformera regelverket kring arbetskraftsinvandringen!

Under mer än ett decennium har det talats om den demografiska bomben. 40-talisterna, eller köttberget som Socialdemokraternas före finansminister Pär Nuder så osympatiskt uttryckte det, skulle inte bara innebära ett stort hot mot välfärden utan också ett stort hot mot arbetsmarknaden i och med den stora arbetskraftsbrist pensioneringarna skulle förorsaka.

DET VAR OCKSÅ bland annat med denna hypotes de tidigare socialdemokratiskt ledda regeringarna motiverade en svensk massinvandringspolitik, en politisk inriktning som senare Alliansen år 2006 ärvde och tog över. Men den borgerliga regeringen nöjde sig under den förra mandatperioden inte bara med att

gränspoliserna i Stockholm utnyttjar företagare desperata immigranter genom att tvinga dem att jobba upp till 15 timmar per dag - mer eller mindre gratis - i fyra år innan ett eventuellt permanent uppehållstillstånd utdelas.

På grund av att uppehållstillstånden är knutna till arbetsgivarna är det också få arbetskraftsinvandrare som vågar protestera mot dessa oegentligheter. Men missförhållanden likt dessa är inte de enda problem som följer med den fria arbetskraftsinvandringen.

Regeringens arbetskraftsinvandring underlättar enligt fackförbundet Unionen dessutom även för en kompetensflykt, där IT-företag plockar hit arbetskraft för att - trots 4 000 inskrivna arbetslösa systemrare och programmerare hos Arbetsförmedlingen - läras upp för att

fortsatt anses som nödvändig och viktig. Som argument för detta menade han att reformen tillförsäkrar det framtida behovet av arbetskraft i takt med kommande pensioneringar.

Den demografiska myten, som egentligen började framföras redan 1934 genom makarna Myrdals bok "Kris i befolkningsfrågan", återanvänds således återigen som en sprängbräda för att nå dunkla politiska mål. Men då, liksom nu, finns anledning att fråga sig om den eländsbild som målas upp verkligen stämmer med verkligheten.

Den demografiska bomb som då målades upp exploderade nämligen aldrig, och den demografiska bomb som under senare år målats upp - där särskilt 40-talisterna skulle utgöra ett jättehott - har inte i en negativ mening kommit att påverka arbetsmarknaden. I stället har såväl utanförskapet som arbetslösheten bitit sig fast.

Nationalekonomen Jan Ekberg skrev i en artikel i DN den 15 september 2009 att effekterna av invandring som ett medel för att underlätta för välfärdssystemet och att försörja en åldrande befolkning är små. En orsak är att invandringen ökar befolkningen, vilket således ställer större krav på den offentliga sektorn.

Diskussionen om hur arbetsmarknadspolitiken skall säkerställa kompetensen bland arbetskraften bör följaktligen, om inte befrias, så i alla fall kraftigt reduceras från spekulationer kring den åldrande befolkningen. Istället bör fokus ligga på hur vi kan matcha arbetskraften med arbetskraftsbehovet. Med över 700 000 inskrivna vid Arbetsförmedlingen handlar det hela inte om någon generell arbetskraftsbrist. Därför behövs heller ingen generell och fri arbetskraftsinvandring.

Avisar med bestämdhet

Vad det istället handlar om för att lösa matchningsproblemen på arbetsmarknaden är att framför allt satsa mer på att stimulera studievägledningen för att ge studenterna en bättre guidning när de gör sina studieval, att satsa mer på vuxenutbildningen och att samtidigt ge människor en andra chans, att stimulera skolan inte minst genom att utöka antalet vuxna samt om att utöka antalet praktikplatser. Allt detta och mycket mer därtill föreslår Sverigedemokraterna i vår budgetmotion till riksdagen.

Skulle det senare ändå visa sig uppstå brist inom vissa yrkessektorer kan ett tillfälligt gästarbetarsystem, där behovet av arbetskraftsinvandring först provas, verkställas. Däremot avvisar vi med bestämdhet regeringens fria arbetskraftsinvandring som både onödigt och oansvarligt gentemot landets medborgare. ■

Alva och Gunnar Myrdals "demografiska bomb" briserade aldrig.

slå rekord efter rekord i antal beviljade uppehållstillstånd. Man valde dessutom att under år 2008 öppna upp för en fri arbetskraftsinvandring till landet.

Därmed övergav man således också den tidigare arbetskraftsinvandringsmodellen där behovet av den invandrade arbetskraften först prövades mot tillgången på kompetens och arbetskraft på den svenska arbetsmarknaden.

Kompetensflykt

Resultatet av denna politik börjar nu synliggöras. Bland annat säljer vissa företagare - ofta själva med utländsk bakgrund - svenska arbetstillstånd för 30 000 kronor och uppåt. Exempel finns på arbetsgivare vilka krävt sexuella tjänster i utbyte mot svenska uppehållstillstånd. Vissa företag erbjuder löner till halva kollektivavtalsenliga månadslöner, och enligt

senare flytta jobben utomlands.

Den lilla andelen högutbildade invandrare (22 procent av det totala antalet arbetskraftsinvandrare) handlar i många fall därmed snarast om besök för kompetensöverföring än om en ren arbetskraftsinvandring till yrken där kompetensen inte går att finna inom landet. Att invandrarna därtill inte behöver inneha kompetens som inte går att finna i landet har också medfört att restaurangpersonal - trots att arbetslösheten inom denna yrkeskategori ligger på drygt nio procent - numera tillhör de tre största kategorierna av arbetskraftsinvandrare.

Makarna Myrdal

Trots dessa fakta slog migrationsminister Tobias Billström den 28 november i år i en interpellationsdebatt mot SD:s Sven-Olof Sällström i riksdagen fast, att Alliansens reform

Johnny Skalin

johnny.skalin@sverigedemokraterna.se

Sverige och Estland får EU:s sämsta pensioner

Sveriges pensionärer går ingen ljus ekonomisk framtid till mötes. Foto: SD-K bildarkiv

Våra pensionärens välfärd är en av Sverigedemokraternas tre prioriterade hjärtefrågor. Att detta är alldeles rätt prioriterat framgår av en rapport från EU-kommissionen, som visar att Sverige kommer att få de sämsta pensionerna i EU. Bara i Estland beräknas en löntagare få behålla en ännu mindre del av slutlönen.

EU-KOMMISSIONENS rapport har Kommittén för ekonomisk politik och Kommittén för socialt skydd tillsammans analyserat pensionssystemen i de 27 länder som ingår i Europeiska unionen (EU). Man har bland annat utvärderat systemens hållbarhet och uppskattat hur mycket en genomsnittsanställd kan förväntas få behålla jämfört med arbetsinkomsten.

Studien visar att Sverige i nuläget placerar sig strax nedanför EU-genomsnittet, vilket kan tyckas vara illa nog. Ännu sämre beräknas förhållandena dock bli i framtiden: inom 40 år kommer Sverige, om prognosen står sig, ha de näst sämsta pensionerna av alla EU-länder. Bara i Estland är framtidsutsikterna sämre.

Grekland i topp

2008 fick den som pensionerades i Sverige efter att ha yrkesarbetat i 40 år behålla 65,0 procent av slutlönen i pension. 2048 beräknas den-

na procentandel ha sjunkit till 48,2 procent. En jämförelse med våra nordiska grannar i söder visar, att en dansk pensionär kan se fram emot att erhålla 69,5 procent av lönen år 2048 under det att motsvarande siffrorna för Finland är 61,3 procent.

I topp i EU-statistiken ligger, kanske något oväntat, det av ekonomisk kris drabbade Grekland, vars pensionärer 2008 enligt uppskattningarna kommer att få ut 110 procent av sina löner. Om detta visar sig stämma skulle det alltså i Grekland löna sig bättre att vara pensionär än att yrkesarbeta! I Nederländerna beräknas en nybliven pensionär också få ut mer pengar än vad slutlönen uppgick till: 103,8 procent.

Förklaringen till de förmånliga villkoren för grekerna och holländarna är att skatten på pensionen här är lägre än skatten på lönen för yrkesarbete.

Härnäst i tabellen avseende pension i procent av slutlön för 2048 kommer i tur och ordning Spanien, Luxemburg, Italien, Österrike och Rumänien.

”Rapporten visar också”, heter det i en artikel i tidningen Riksdag & Departement (# 33 2010) ”att det bara är i Sverige som pensionen som andel av inkomsten år 2008 var lägre efter skatt än före.” Vilket innebär att andra länder i motats till Sverige beskattar pensionärer mildare än löntagare: ”Exempelvis var pensio-

nen i Danmark år 2008 räknat före skatt 52,5 procent av bruttoinkomsten, men efter skatt 73,7 procent av nettoinkomsten.”

I Finland var skillnaden något mindre.

Automatiska justeringar

Allt ser dock inte mörkt ut för Sveriges del i den aktuella EU-rapporten. Sverige beröms för sin ”väl förberedda och innovativa” pensionsreform. Således anses pensionssystemet vara ”ekonomiskt hållbart” med sina automatiska justeringar bland annat för ökad livslängd. Emellertid varnas för att samma justeringar kommer att reducera pensionerna på ett märkbart sätt, vilket kan leda till krav på kompensering.

De pensionsnivåer som nämns gäller året efter pensioneringen som andel av slutlönen för en privatanställd medelinkomsttagare som avgår med pension efter en 40-årig yrkesverksamhet. Tjänstepensionen har tagits med i beräkningarna men däremot inte privata pensionsförsäkringar. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Robert Stenkviks analys:

En ny tid har randats

NATTEN DEN 19 september var det många av oss som hörde historiens vingslag susa i natten. Sverigedemokraterna har äntligen, efter många bedrövelser och många års trägen kamp av många anonyma medlemmar, kommit in i riksdagen, demokratins finrum. Så många medlemmar har slitit, kämpat, tagit emot så mycket spott och spe för att nå detta delmål, att komma in i demokratins näst innersta rum.

På valnatten var stämningen euforisk på valvakan, den eufori som sändes ut i etern och som så många njöt högljutt av. Självklart var det många som med ursinne och förtvivlan såg det politiskt inkorrekta SD spränga riksdagsspärren med råge. En del mediala personer gick fullständigt överstyr i sitt ursinne på valnatten, men verkar mirakulöst ha klarat sig från annars självklara efterräkningar.

Själv kände jag tillsammans med den uppenbara euforin också förvirring. Jag kunde inte riktigt fatta att vi nått det hett eftertraktade delmålet, riksdagen. Vad har egentligen hänt? Vad kommer detta att betyda för svensk politik? Vad var det som gjorde att vi till slut sprängde 4-procents-vallen? Är detta verkligen sant, att vi faktiskt sitter i Sveriges RIKSDAG? Är jag ensam om denna förvirring?

Nåväl jag gömde mina blandade känslor bakom min lilla minidator, den kan man alltid gömma sig bakom antingen det gäller djupaste förtvivlan eller omskakande glädje (vilket jag naturligtvis visste redan på förhand).

En ny tid har utan tvivel randats i det politiska Sverige. Hur framtiden kommer att gestalta sig är svårt att säga, förutsägelser om framtiden brukar dessutom ofta komma på skam. Riksdagen kommer inte att vara sig lik nu när ett parti som på allvar vågar anmäla en avvikandeuppfattning har kommit in i denna församling.

Många kommuner runt om i landet kommer på samma sätt heller inte att vara sig lika, detta i en positiv bemärkelse. Även medias rapportering kommer att förändras, liksom samtalen vid köksbor-

den, förda av ”verklighetens folk”.

Även Sverigedemokraterna som parti och rörelse kommer att förändras. Arbetsätt och strategi behöver ses över, nya beslut och strategier behöver dryftas. En sådan strategi som kanske åtminstone behöver slipas till är mediestrategin.

På min hemsida (”Dissidenten Stenkvist”) råkade jag i en kommentar nämna att vi kanske borde diskutera om vi i framtiden alltid skall ställa upp för alla journalister. En del journalister skriver ju ned oss och vinklar till vad vi säger på ett sätt som gör att man inte ens känner igen det man sagt. Vi behöver som riksdagsparti inte göra precis allt bara för att synas längre, menade jag.

Nu slumpade det sig så att en journalist på TV 4, som redan tidigare intervjuat mig, råkade läsa kommentaren. Denna journalist gjorde stor sak av min kommentar och ringde mig på arbetet samt spelade in samtalet naturligtvis (utan att säga något). Det blev ett inslag i TV Stockholm som väl ändå blev något sänär korrekt. I slutet av inslaget fick så Lena Sundström, som en av de utpekade journalisterna i vår mediestrategi, uttala sig (hon jobbar dessutom på TV 4).

Sundström höll förvånande nog en defensiv ton och erkände till och med att det förmodligen är en riktig strategi att inte längre ställa upp på precis alla medieupptåg.

Jag satt under inslaget med gapande mun och undrade om det var samma Sundström som under valrörelsen hade jagat oss med alla till buds stående medel. Förmodligen är det så att om vi vill förändra vårt förhållande till media så måste vi också ställa krav, reagera och agera.

Ställer vi sverigedemokrater upp på allt under alla förhållanden så lär sig journalisterna detta, och tvärtom. Nu är vi ett riksdagsparti, en ny tid har randats och det är dags att också justera vårt förhållande till den tredje statsmakten. ■

Robert Stenkvist
SD Västra Södertörn

Rekordstort stöd för SD hos SCB

SVERIGEDEMOKRATERNA noteras för 6,7 procents stöd i Statistiska Centralbyråns (SCB) stora undersökning för november. SCB:s partisympatiundersökning (PSU) ger därmed SD partiets största stöd någonsin.

Undersökningen bekräftar den borgerliga regeringsalliansens massiva övertag över de rödgröna oppositionspartierna. De partier som ingår i regeringen Reinfeldt får således sammantaget 49,3 pro-

cent av de uppmätta sympatierna, att jämföra med 42,5 procent för de rödgröna. Moderaterna är enligt undersökningen Sveriges största parti med 32,4 procent medan Socialdemokraterna får 29,0 procent.

Bland övriga allianspartier ser det ut ungefär som i tidigare opinionsmätningar: störst är Folkpartiet som får 6,8 procent. Centern noteras för 5,8, under det att KD fortsätter sin balansakt strax över fyraprocentsspärren med 4,3 procent av sympatierna.

Miljöpartiet får solida 8,8 procent medan Vänsterpartiet har fortsatt problem med endast 4,7 procent. SCB:s undersökning bekräftar Sverigedemokraternas fortsatt starka ställning i opinionen. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

SCB-kurvan pekar uppåt för Sverigedemokraterna! Foto: Sxc.hu

”All makt utgår från Bryssel”:

En sorgens dag då riksdagen antog nya grundlagen

En av den västerländska demokratiens grundpelare är att ”all makt utgår från folket”. Omröstningen om förslaget till reformerad grundlag i riksdagen den 24 november resulterade dock i nymodigheten att ”all makt utgår från Bryssel”. Med 308 röster mot 20 antog riksdagen det nya lagförslaget men först sedan ett antal sverigedemokrater med Jimmie Åkesson i spetsen sagt sitt.

FÖRSTE TALARE i riksdagsdebatten var SD:s partiledare Jimmie Åkesson, som inledningsvis konstaterade att

1. Det svenska medborgarskapets betydelse urholkas.
2. Mångkulturalismen cementeras.
3. EU-medlemskapet skrivs in i grundlagen.

– Förslaget innehåller en del behövliga förändringar, menade Jimmie Åkesson. Nackdelarna överväger dock – det kan vi sverigedemokrater inte acceptera. Begreppet ”medborgare” byts ut till ”var och en”. Vidare jämföras utlänningar med svenskar, vilket i framtiden kan utnyttjas av etniska minoriteter som i dag inte finns representerade. Det nya lagförslaget går längre än Lissabonfördraget, som har en tydlig utträdesparagraf. Med den reformerade grundlagen blir det svårare att utträda ur EU.

”Helt annat EU-medlemskap”

Jimmie Åkesson framhöll också det oroande i att Sveriges EU-kritiker varit så tysta inför antagandet av den nya grundlagen och att någon ordentlig genomlysning inte förekommit. Man är således beredda att rösta igenom ett förslag som har tveksam folklig förankring – endast 51 procent av Sveriges folk är entydigt positiva till EU-medlemskapet, vilket knappast tyder på en bred folklig förankring.

– Det EU-medlemskap som nu skall röstas igenom blir ett helt annat än det folket röstade ”ja” till vid folkomröstningen 1994, framhöll Åkesson i sitt inledande anförande. Han hänvisade i sammanhanget till att endast en fjärdedel av det tidigare så EU-kritiska Vänsterpartiets medlemmar ställer sig positiva till Europeiska Unionen.

Vidare innebär det faktum att Sverige genom olika avtal gått med på att uppfylla vissa förpliktelser, framhöll Åkesson, inte att Sverigedemokraterna har en skyldighet att acceptera den utvecklingen:

– Varje utveckling som syftar till att ta ifrån oss vår nationella suveränitet måste motarbetas, fastslog Jimmie Åkesson.

SD:s partiledare fick inte oväntat mothugg från det tidigare EU-kritiska Miljöpartiets ena språkrör Peter Eriksson, som förklarade sig ”glad och stolt” över att ha deltagit i beredandet av det nya grundlagsförslaget redan från början.

– Vi har nått ren bit på vägen, ansåg Eriksson även om han hade velat se bestämmelser om exempelvis en svensk författningsdomstol och en ytterligare förstärkning av skrivningarna om personal.

MP-språkröret instämde emellertid i Åkessons kritik mot den i stort uteblivna debatten.

Richard Jomshof i debatt med Peter Eriksson (MP). Foto: Michael Axelsson

Försvara ett utträde

Socialdemokraternas talesman Peter Hultqvist lyfte fram det faktum att vi nu står inför den största författningspolitiska reformen på 35 år. Även Hultqvist förklarade sig känna ”stolthet” över att riksdagens ”sjuklöver” (de tidigare riksdagspartierna) kommit överens i frågan. Den majoritet som står bakom förslaget, menade Hultqvist, borgar för ”stabilitet” och att ”långsiktiga lösningar” prioriteras:

– Denna grundlag hoppas jag skall hålla i ytterligare 35-40 år. Att inte skriva in i grundlagen att vi är med i EU vore att ställa sig vid sidan av verkligheten. Man kan fortsatt utträda ur unionen, men det är en lång process som inkluderar bland annat folkomröstning. Det är mest en teoretisk konstruktion.

Så fick åhörarna då klart för sig att en av de viktigaste bevekelsegrunderna för sjuklövern att anta den nya regeringsformen är att försvara för vårt land att, om en folkmajoritet så skulle önska, begära sitt utträde ur Europeiska Unionen.

Moderaternas Per Bill valde att dela upp den reformerade grundlagen i fyra delar: **1.** Medborgarfrågor. **2.** Den offentliga maktens uppdelning. **3.** Kommunala frågor inklusive kommunalt självstyre. **4.** Valfrågor. Han menade, tvärtmot Sverigedemokraternas ståndpunkt, att den nya grundlagen kommer att stärka medborgarnas ställning.

– SD:s reservation är enkel och klar, menade Bill. Man kan fråga sig om SD kopierat ett gammalt EU-kritiskt tal av Gudrun Schyman eller kanske Peter Eriksson. Dessutom visar den undersökning Jimmie Åkesson hänvisar till att 51 procent visserligen är positiva till EU, men också att bara 23 procent är negativa medan 26 procent inte har någon åsikt.

På detta replikerade Jimmie att ”51 procent ändå är 51 procent” och

att detta stöd inte kan anses vara ett starkt mandat för att skriva in EU-medlemskapet i Sveriges grundlag.

– Detta är inte en glädjens dag utan en sorgens dag, den dag då vi överlämnar vår självständighet till Bryssel, konstaterade Jimmie Åkesson.

Den bisarre Skånberg

Konstitutionsutskottets ordförande, centerpartisten Per-Ingvar Johnson, konstaterade att med den reformerade regeringsformen flyttas valdagen från tredje till andra söndagen i september, något som syftar till att ge den tillträdande re-

de folkomröstningar.

Härefter anträdde Vänsterpartiets Mia Sydow Mölleby talarstolen och underströk att hennes parti, som förut var det mest ilsket EU-fientliga partiet i Sveriges riksdag, numera står bakom EU-medlemskapet. Hon förnekade därtill att det kommer att bli mycket svårare att lämna EU.

Den märkligaste, för att inte säga mest bisarra, talaren denna gråkullna onsdag i november var kristdemokraternas Tuve Skånberg som helt tappade fattningen efter en replik av SD:s internationelle sekreterare Kent Ekeröth. Kent uttryckte sitt missnöje med att utlänningar nu

William Petzäll (stående) diskuterar med Mattias Karlsson och Sven-Olof Sällström under debatten. Foto: Michael Axelsson

geringen en veckas ytterligare tid att utforma sin budget.

– Vidare stärks yttrandefriheten, den personliga integriteten, skyddet mot diskriminering på grund av sexuell läggning, forskningens frihet och det kommunala självstyret. Det skall bland annat bli lättare för kommunerna att anordna rådgivan-

kommer att få samma ställning som svenska medborgare.

– Detta försvarar möjligheterna att bekämpa terrorism och religiös fundamentalism. Det är inga små förändringar det rör sig om. Efter ändringen kan utlänningar i Sverige bli allt från överbefälhavare till riksåklagare, vilket är anmärknings-

vårt. Tyvärr finns det i kammaren ett totalt ointresse för gemensamma svenska värderingar.

Skånberg fick efter detta ett veritabelt vredesutbrott, där han bland annat trodde att SD genom att lufta sina åsikter på detta sätt var på väg att utplåna sig självt och att ”om man bara ger dem tillräckligt med rep så kommer de att hänga sig”. Detta alltså sagt av en representant för ett parti som allt oftare ligger under fyraprocentsspärren i opinionsmätningarna.

Skånbergs utbrott fick den tjänstgörande talmannen att anmana talaren att iakttä ett mer vårdat språk.

”Makten utgår från Bryssel”

I övrigt kan noteras att Vänsterpartiets Jonas Sjöstedt – en tänkbar efterträdare till Lars Ohly på partiledarposten – varvade upp sig alltmer under ett meningsutbyte med Jimmie Åkesson.

– Påståenden om att EU ges mer makt är felaktiga, hävdade Sjöstedt som också vidhöll att det inte kommer att bli svårare för Sverige att lämna EU. SD och Jimmie Åkesson vilseleder väljarna och saknar trovärdighet. Man anser tydligen att det är viktigare att jaga flyktingar än att motsätta sig mer makt åt EU.

Jimmie replikerade att det var uppenbart att Sverigedemokraterna tagit över som det mest EU-kritiska partiet:

– Jag förstår inte hur Vänsterpartiet kan acceptera att makten överförs till Bryssel och att EU-medlemskapet nu skrivs in i grundlagen. Dessutom motsäger vänsterpartistiska EU-parlamentarikern Eva-Britt Svensson i en debattartikel Sjöstedts argument att EU inte får mer makt.

För övrigt framhöll SD:s William Petzäll att dagens EU medför ökad federalism och att svenska folket berövas sin självständighet, medan Richard Jomshof ansåg att det var ”härresande” att svenska folket hade så liten vetskap om pågående riksdagsdebatt och att en del riksdagsledamöter stod ”som på ett väckelsemöte” och prisade lagförslaget.

Siste talare för SD var partisekretärer Björn Söder, som gick till angrepp mot tidigare debattörer som anklagat Sverigedemokraterna för ”passivitet” i EU-frågan.

– Vi har varit mycket aktiva och exempelvis nyligen gått ut i ett upprop mot det nya grundlagsförslaget. Denna aktivitet har till stor del mörkats av media.

Eftersom sjuklöverpartierna var enade i sin positiva, ibland rent översvallande, inställning till den reformerade grundlagen, kunde utgången i den avslutande omröstningen därför bara bli en: förslaget antogs med röstsiffrorna 308-20. 20 sjuklöverpartister avstod av olika skäl alltså från att rösta.

Så var det alltså beslutat: all makt utgår inte längre från folket utan från Bryssel. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Tuff inledning för SD i riksdagen

Det har varit en intensiv första period för Sverigedemokraterna i riksdagen. Det tyngsta arbetet under den inledande perioden utgjorde av arbetet med Sverigedemokraternas alternativa budget. Budgetmotionen (Motion 2010/11:Fi231), som tagits fram under ledning av Johnny Skalin, innehåller bland annat besparingar på invandring och en sänkning för pensionärerna.

DE BESLUT SOM har tagits i riksdagen under denna första period har rört många områden där Sverigedemokraterna har uppmärksammat. Ett av de områden som har uppmärksammat mest har varit vår kamp mot att Sveriges grundlag skall förändras. I den grundlag som riksdagen röstade genom under protest från SD befästs att Sverige nu är med i EU och att Sverige är ett mångkulturellt samhälle.

Vår reservation mot detta i konstitutionsutskottet (betänkande 2010/11:KU4) hanterades av Jonas Åkerlund som argumenterade för att Sverige borde gå ur EU och de resurser som läggs på att betala EU-avgiften istället läggs på bättre saker.

En intensiv debatt

I riksdagskammaren blev debatten intensiv (Riksdagens snabbprotokoll 2010/11:20), och såväl Jimmie Åkesson som Björn Söder och Kent Ekeröth gick där till hårt angrepp på grundlagsändringarna. Resultatet blev tyvärr att förändringen genomfördes med röstsiffrorna 308–20. (Se även ledarartikel samt referat från debatten härintill).

Utvisa brottsliga utlänningar

Sverigedemokraterna har också hunnit med att lägga ett antal motioner. Tyvärr räcker utrymmet bara till att redovisa ett urval av dessa, men den viktigaste motionen är Motion 2010/11:Sf385 Begränsande av asyl- och anhöriginvandringen vilken har undertecknats av samtliga våra riksdagsledamöter. I motionen framför vi förslag till ett flertal reformer som syftar till att reducera asyl- och anhöriginvandringen med 90 procent.

Kent Ekeröth och Thoralf Alfsson har lagt Motion 2010/11:Ju419 Utvisning av kriminella utlänningar, som syftar till att det ska bli generellt lättare (och i vissa fall obligatoriskt) att utvisa utlänningar som begår brott i Sverige.

Erik Almqvist, som representerar Sverigedemokraterna i socialförsäkringsutskottet, har lagt Motion 2010/11:Sf5 med anledning av skr. 2010/11:29 Migration och asylpolitik, en motion som kritiserar ett flertal missförhållanden inom asylsystemet och bland annat förespråkar att åldern på så kallade ensamkommande flyktingbarn skall utredas.

Josef Fransson (miljö- och jordbruksutskottet) och Tony Wiklander har lagt Motion 2010/11:MJ397 Terrängkörningslagen, som går ut på att det ska bli lättare för idrottsföreningar att få dispens (undantag) från terrängkörningslagen för att arrangera motortävlingar i terräng.

Lars Isovaara har lagt Motion 2010/11:MJ406 Skogsrojningsbidrag, med innebörden att det skogsrojningsbidrag som tidigare har funnits skall återinföras för att

RIKSDAGSPLATS SD är valets stora vinnare. Partiet gick framåt i hela landet. Här är de Sverigedemokrater som tar plats i riksdagen.

SD:s tjugo namn till riksdagen

1) Jimmie Åkesson, 31, Sölvesborg, partiledare sedan 2005. Familj: Särbo. Partibakgrund: M (aktiv i Moderat skolungdom).

2) Björn Söder, 34, Helsingborg, partisekretare. Familj: Fru. Partibakgrund: Framstegspartiet (medlem).

3) Jonas Åkerlund, 61, Stockholm, vice partiordförande. Familj: Två barn. Partibakgrund: M (aktiv), S (aktiv).

4) Carina Herrstedt, 39, Landskrona. Yrke: Personlig assistent. Familj: Två barn och sambo.

5) Mikael Jansson, 44, Göteborg. Yrke: Arbetslös. Familj: Två vuxna barn. Partibakgrund: C (medlem).

6) Margareta Sandstedt, 46, Gävle. Yrke: Arbetslös. Familj: Gift och vuxna barn.

7) Mattias Karlsson, 33, Lund, SD:s presschef. Familj: Ensam.

8) Richard Jomshof, 41, Karlskrona. Yrke: Heltäckande slöja. Familj: Ensam.

9) Sven-Olof Sällström, 41, Östersund, riksdagsledamot. Familj: Ensam.

Den första perioden för Sverigedemokraterna, valets stora vinnare, har varit intensiv. Foto: Svenska Dagbladet 20-09-21

förbättra skogsvården.

Svensk kulturkanon

Mikael Jansson (försvarsutskottet) och Richard Jomshof har lagt den motion som det på förhand

kom att talas mest om, Motion 2010/11:U3 med anledning av prop. 2010/11:35 Fortsatt svenskt deltagande i den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan (ISAF). Denna motion innehåller vårt par-

tis ställningstagande i Afghanistanfrågan. Sammanfattningsvis kan sägas att SD föreslår att Sverige ska dra sig ur Afghanistan senast 2013 och att vår närvaro i landet skall fokusera på att utbilda den afghanska armén så att den kan ta över striderna.

Richard Jomshof (utbildningsutskottet) med flera har lagt Motion 2010/11:Ub471 Statligt huvudmannaskap för skolan, som går ut på att staten ska återta ansvaret för skolan.

Mattias Karlsson (Kulturutskottet) har lagt Motion 2010/11:Kr310 Införandet av en svensk kulturkanon, som syftar till att ta fram en lista på de kulturyttringar som kan sägas vara de mest väsentliga för svenskt kulturarv.

Per Ramhorn (Socialutskottet) har lagt Motion 2010/11:So521 Nationella riktlinjer för bemanning inom demensvården, där han föreslår att det tas fram riktlinjer för vilken bemanning som bör gälla inom svensk demensvård.

Sven-Olof Sällström (arbetsmarknadsutskottet) har lagt Motion 2010/11:A375 Instegsjobben, som går ut på att de för svenskar diskriminerande instegsjobben skall avskaffas. ■

Fotnot: Med ledning av de ovan angivna diarienumren kan den intresserade själv studera motionerna på riksdagens hemsida.

Joakim Larsson
SD Uppsala

”DO:s beslut om niqab är oacceptabelt”

SVERIGE HAR VI domstolar för att avgöra diskrimineringsärenden och sättet på vilket DO hanterat detta ärende är under all kritik. Man har lagt ärendet i malpåse i två år och väljer nu att inte gå vidare med ärendet och få en rättslig prövning i domstol kring hur den svenska diskrimineringslagstiftningen ska tillämpas på detta område (DN Debatt 1/12).

DO:s förhoppning med detta beslut, som inte går att överklaga, är förmodligen att skapa något slags rättspraxis på området, utan inblandning från domstolarna.

Enligt gällande lagstiftning är det redan möjligt att förbjuda klädsel som inverkar negativt på undervisning. DO menar däremot att allmänt förbud inte är förenligt med lagstiftningen och säger att en individuell prövning måste göras i varje fall.

En oacceptabel slutsats

Det är en oacceptabel slutsats och om det är på detta sätt lagen ska tolkas måste vi få till stånd en lagändring. Lärare och skollädares behov tydliga direktiv för hur denna fråga ska hanteras. Att det i dag rör sig om ett litet antal fall är ointressant då islams framväxt i

Heltäckande slöja är ett främmande och för många skrämmande inslag i svensk offentlig miljö. Foto: Photo2be

det svenska samhället tyder på att denna problematik kommer att öka i framtiden. Ha därtill i beaktande

att mångfaldsbarometern visar att 90 procent av svenska folket är negativa till att heltäckande slöjor ska

få användas i skolan.

En viktig aspekt är att göra åtskillnad mellan en religiös tro och religiösa uttryck. Vem som helst kan be till, eller tro på, vilken gud man behagar, men samhället kan inte och bör inte acceptera alla de konkreta uttryck som tron kan ge upphov till.

I det aktuella fallet med kvinnan i niqab handlar det inte bara om den muslimska kvinnans relation till läraren utan även till övriga i klassrummet, en aspekt som verkar ha förbisetts. Även det faktum att kvinnan avsåg att utbilda sig till barnskötare är av intresse eftersom hon i sitt tilltänkta framtida yrke naturligtvis inte kunde arbeta med sitt ansikte dolt. Att bära heltäckande slöja är ett stort avsteg från de sociala koder och det betedande som är brukligt i Sverige, och samhället bör inte böja sig för religiöst betingade krav på detta område.

Ett förbud på allmän plats

Sverigedemokraterna vill inte bara förbjuda niqab i skolan utan även se ett förbud på allmänna platser för att på så sätt kunna upprätthålla en gatubild och en norm som är i samklang med ett svensk och västerländskt samhälle, vilket är av

stor vikt för att svenskar ska kunna känna sig hemma i sitt eget land.

Denna fråga har även en större ideologisk betydelse eftersom detta beslut från DO bara är ett i raden av beslut som steg för steg flyttar gränserna för vad som är acceptabelt i Sverige.

Tidigare har vi hört krav på att skolor inte ska fira avslutningar i kyrkan samt påbud om att avhålla sig från kristna psalmer som till exempel ”Den blomstertid nu kommer” – utspel som vart och ett belyser behovet av att skrota DO.

Diskrimineringsärenden bör hanteras direkt av domstolarna i stället för att gå genom denna onödiga myndighet som tydligtvis saknar förankring i verkligheten och vars verksamhet i allt väsentligt strider mot den allmänna rättsuppfattningen. ■

Jimmie Åkesson
Partiledare (SD)

Kent Ekeröth
riksdagsledamot och internationell sekreterare

Gästtalaren Ian Wachtmeister:

– Repressionen har tagit ett grepp över Sverige

MAN ANSES JU VÄLDIGT modig om man träffar Jimmie Åkesson...

Så inledde konferensens gästtalare, entreprenören och före ledaren för Ny Demokrati Ian Wachtmeister, sitt mycket uppskattade anförande. Han jämförde den politiska situationen i Sverige med den i Kina, som Wachtmeister nyligen besökt:

– I Kina märker man när ”ängpannan pyser” – när det finns missnöje med något – och byter då ledare. I Sverige erkänner man inte ens att det pyser. Men det finns ett stort missnöje med svensk invandringspolitik. Bara Sverigedemokraterna vågar kritisera denna vilket fört partiet in i riksdagen.

Ian Wachtmeister ansåg att det visserligen finns skäl att kritisera Kina för bristfälliga fri- och rättigheter men att en liknande kritik även kan framföras mot Sverige:

– Repressionen har tagit ett

grepp över Sverige och många vågar inte säga sin mening. Det kan räcka med att man hamnar på samma bild som Jimmie Åkesson så kan det gå hur som helst!

Den nu 78-årige Ian Wachtmeister framhöll att han städs tillämpat en metod som han kallade ”management by walking around” både som industriledare och politiker.

– Det finns knappt en by i Sverige jag inte varit i och där inte minst träffat många invandrare. I 500 år hade vi en fungerande arbetskraftsinvandring innan denna förstördes av LO och Socialdemokraterna. Det handlar om att människor måste ges chansen att klara sig själva på samma villkor som övriga svenskar.

Wachtmeister uppmanade däremot oss sverigedemokrater att sätta spotlights på invandrare som gör bra ifrån sig inom den offentliga sektorn och andra områden.

– I Vasastan i Stockholm, där jag bor, finns det knappt en butik som

inte drivs av invandrare.

Ian Wachtmeister var frikostig med slängar åt såväl massmedia som etablerade politiker vilka, menade Ian, inte på allvar granskar den misslyckade invandringspolitik. I stället mobbar man Jimmie Åkesson och alla andra sverigedemokrater:

– Man häpnar när man hör politiker säga att de inte vill ta i SD med tång. Dessa politiker är precis som man brukade säga att det var med Vaxholms-båtarna – de är på väg med full fart neråt.

Ian uppmanade vidare Jimmie Åkesson att fortsätta ”hålla stilen” och framhöll vikten av att som politiker utbilda sig. Han avslutade:

– Det behövs en bred parlamentarisk utredning om invandringens konsekvenser.

Tommy Hansson
Chefredaktör

Ian Wachtmeister, tidigare ledare för Ny Demokrati, höll ett mycket uppskattat tal till konferensen. Foto: Photo2be

Jimmie Åkesson vid SD:s tredje konferens:

– Den politiska kartan håller på att ritas om!

– Tack för en fantastisk prestation från er alla. Den gjorde att Sverigedemokraterna nu har 612 platser i 244 kommuner. Nu gäller det att alla tar sitt uppdrag på största allvar så att vi kan attrahera nya kandidater i kommunerna! Med dessa inledningsord hälsade partisekreterare Björn Söder de omkring 300 deltagarna vid SD:s tredje konferens i Älvsjö söder om Stockholm den 4 december. Det stora jublet kom givetvis dock vid partiordföranden Jimmie Åkessons tal på eftermiddagen.

FÖRUTOM riksdagsinträdet med 20 mandat och de kommunala framgångarna kunde SD även inhösta 68 mandat i 15 landsting. De samlade framgångarna kommer att ställa stora krav på utbildning, vilket bland annat fått partiet att utse två kommunalpolitiska samordnare i form av partiveteranen Anders Westergren, Höör och Christian Westling, Stockholm.

– Jag har suttit i kommunfullmäktige sedan 1994 och tyckte det var skitkul redan från början, försäkrade Anders Westergren. I fullmäktige kan man välja hur man vill agera, och det är helt okay att bida sin tid tills man blivit varm i kläderna.

Anders framhöll att SD:s strategi varit en långsam uppbyggnad, något som visat sig fungera väl. Planen för Anders och Christian är nu att resa runt i landet och ordna utbildningar för partiets kommunalpolitiker.

Ta över styret

Konferensens höjdpunkt var givetvis partiledaren Jimmie Åkessons tal. Jimmie fick stående ovationer redan innan han börjat tala, vilket fick honom påpeka att åhörarna kanske skulle lyssna till talet först. Och det Jimmie hade att säga gjorde

Sverigedemokraternas partiordförande Jimmie Åkesson i en av många intervjuer. Foto: Photo2be

ingen besviken.

– Vid partiets första konferens i Karlskrona 2006 sade jag att vi kunde känna oss nöjda med att ha fått nästan tre procent av rösterna i riksdagsvalet. Nu står vi här fyra år senare som vägmästare i riksdagen och har en avgörande roll i svensk politik. Jag kan erkänna att jag många gånger under min femtonåriga tid i partiet undrat vad jag håller på med. Men när jag nu ser en sverigedemokrat i riksdagens talarstol så förstår jag det.

Inträdet i riksdagen med 20 mandat efter 5,7 procent av rösterna är dock på intet sätt partiets slutmål, framhöll Jimmie Åkesson:

– Att vi kom in i riksdagen är bara ett steg på vägen. Inte heller är det något slutmål att komma in i fullmäktige. De långsiktiga målen måste vara att ta över styret i kommunerna och på riksplånet kunna konkurrera med de stora partierna om regeringsmakten i Sverige.

Den politiska kartan ritas om

Jimmie Åkesson underströk att det är i detta nu som valresultatet 2014

avgörs: det gäller att rätt förvalta det ansvar som över 300 000 väljare skänkt Sverigedemokraterna.

– Den politiska kartan håller på att ritas om, fastslog Jimmie Åkesson. Vi kommer att göra avtryck i svensk politik bara genom att finnas på plats i riksdagen. Då tvingas övriga partier att förhålla sig till oss. Ett exempel på det är kompromissen i Afghanistan-frågan, som var fövillande lik SD:s ståndpunkt.

Få om ens någon av riksdagspartiernas ledare åtnjuter större förtroende i de egna leden än Jimmie Åkesson. Han avslutade sitt bejublade framträdande med att framföra ett djupt känt tack till alla partiarbetare. Han avslutade:

– Vi är här för att stanna och kommer att lyckas ännu bättre i nästa val!

Ta varje intervju på allvar!

Riksdagsman Josef Fransson, Skövde hade fått förtroendet att ansvara för konferensens avsnitt om medieträning och gav en mycket lärorik inblick i de fällor som väntar en SD-politiker. Som bekant är ju vi SD:are

mer påpassade än andra partirepresentanter.

– Ta varje intervju på allvar, rådde Josef åhörarna. Risken att bli manipulerad är överhängande. Tro aldrig att journalisten vill dig väl. Det är dock skillnad från journalist till journalist, och fritidspolitiker brukar inte grillas lika obarmhärtigt som exempelvis Reinfeldt.

Om det ringer en journalist, menade Fransson, bör man fråga sig om man är rätt person att svara på de frågor reportern vill ställa och kanske hänvisa till en partikamrat som är bättre insatt. En tumregel är att aldrig säga något man inte vill se i tryck.

– Ställ aldrig upp på en intervju om du befinner dig i en stressig situation, rådde Josef Fransson.

För- och nackdelar med LOV

Riksdagsman Per Ramhorn, Malmö, partiets äldrepolitiska talesman, levererade en nyttig genomgång av lagen om valfrihetssystem (LOV) vilken varit i kraft sedan den 1 januari 2009. Lagen, som är frivillig för kommunerna, reglerar konkurrensutsättningen av delar av vård- och omsorgsverksamhet.

– LOV innebär att kommunen får teckna kontrakt med godkända leverantörer. Det är kommunen som bedömer den enskildes biståndsbehov, och samma taxa skall gälla alla – konkurrens om priset får inte förekomma. Ersättningsnivån fastställs också av kommunen.

Per redogjorde vidare för fördelar och nackdelar med LOV.

– När allt vägs samman tycker jag att det positiva överväger något, ansåg Per Ramhorn.

På konferensen framträdde vidare två representanter för Riksorganisationen för valfrihet, jämställdhet och föräldraskap (HARO), vilka satte familjepolitiken i fokus och kritiserade statens favorisering

av offentlig förskoleverksamhet på hemomsorgens bekostnad. Presentationen blev mycket uppskattad, vilket inte är så konstigt – SD är trots allt Sveriges troligen mest familjevänliga parti.

Om svensk bostadspolitik informerade en representant för organisationen SABO, som företräder den så kallade allmännyttan, på ett kuningt sätt.

Parentation

2010 års konferens blev sammantaget mycket lyckad. Inte minst mötesordföranden Joakim Larsson, Uppsala, bör ha en eloge för att det hela flöt på så pass smidigt, liksom alla partifunktionärer inklusive både riksdagsledamöter

Närmare 300 ombud från hela landet slöt upp på konferensen. Foto: Photo2be

och personal från riksdagskansliet.

Ett stämmningsfyllt inlägg på konferensen var slutligen parentation för två partikämpar som avlidit i samband med valrörelsen: Sten Andersson, Malmö och Per-Olov (Peo) Ejderhall, Ulricehamn. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Eketorps borg på Öland:

Givet utflyktsmål för alla historieintresserade svenskar!

Sverige kan som nation blicka tillbaka på en cirka tusenårig historia. Krig och militär har varit levande realiteter under hela denna tidsperiod. Fornminnen vittnar dock om en allt annat än fredlig historia långt innan Sverige blev Sverige. Fynd har gjorts av krigsredskap i form av yxor, knivar och pilspetsar vilka kan dateras till äldsta stenålder, medan de äldsta kända formerna av försvarsanläggningar är omkring 5000 år gamla och därmed hemmahörande i yngre stenålder. Vårt lands mest uppmärksammade äldre försvarsanläggning är Eketorps borg på Öland med anor från 300-talet efter Kristi födelse.

Eketorps imponerande murverk med dess kreneleringar på nära håll. Foto: Tommy Hansson

PÅ ÖLAND FINNS lämningar efter totalt 17 säkra fornborgar och ytterligare två kan spåras genom ortnamn och uppgifter i äldre skrifter. Samtliga öländska försvarsinstallationer av detta slag uppfördes under den äldre delen av järnåldern och anses, avseende deras planlösningar och byggnadstekniska utföranden, skilja sig från alla andra kända borgar från förhistorisk tid. Så är alla öländska befästningar kallmurade, det vill säga inget murbruk har använts.

Den mest kända av alla öländska borgar är Eketorp, beläget på Stora Alvaret i det sydligaste hörnet av Öland. Vår store vetenskapsman Carl von Linné (1707-78) gjorde en påhälsning här under sin öländska resa 1741 och nedtecknade den 8 juni detta år följande:

"Eketorps borg besågs med dess rudera och nedfallna murar, som låg ¼ mil från östra havsstranden och so fordom varit en av de yppersta på detta land: ty han var ett muskötskott i diameter med en källa mitt uti, som alltid giver vatten. Utan tveivel har dessa borgar varit asylor för invånarna, förrän krut och lod voro upptäckta."

Stenbergers utgrävningar

Det rekonstruerade Eketorps borg i Gräsgårds socken utgör i dag ett av Ölands förnämsta och mest välbesökta turistmål och bär i allt väsentligt den svenske arkeologiprofessorn Märten Stenbergers (1898-1973) signum. Om de öländska försvarsanläggningarna skriver Stenberger följande i sitt klassiska verk *Det forntida Sverige* (första upplagan 1964):

"De öländska borgarna tillhör landets intressantaste fornminnen. Fastlandets livliga topografi saknas på Öland. De öländska borgbyggnaderna har helt måst lita till den egna förmågan för att få erforderliga försvarsanstalter till stånd på den utsatta ön. Deras land var plant och därför kom befästningarna att utföras som slutna borgar, runda eller ovala till planformen. De 19 borgarna är fördelade över hela ön, från Högby sn i norr med den obetydliga Vedby borg till Gräsgårds sn i söder med den dubbelmurförsedda Eketorps borg ute på Stora Alvaret."

Märten Stenberger, professor i arkeologi vid Uppsala universitet, gjorde en provundersökning

vid Eketorp redan 1931 men kunde inleda regelrätta utgrävningar på platsen först 1964. Från begynnelsen fick undersökningarna en tvärvetenskaplig prägel genom att, förutom arkeologer, även osteologer, historiker, botaniker och geologer knöts till det omfattande forskningsprojektet. När Stenbergers utgrävningar avslutades 1973 hade 26 000 föremål tillvaratagits, tre ton ben samlats in och tre ovanpå varandra liggande byggnadsskeden kartlagts.

De tre anläggningarna

De olika byggnadsskedena kallas Eketorp-I, Eketorp-II samt Eketorp-III. Den äldsta och minst omfattande bebyggelsen – Eketorp-I – uppfördes på 300-talet och bestod i en rund borg om 57 meters diameter som befinner sig i mitten av den nuvarande anläggningen. Porten låg i sydväst och längs ringmurens

Ett par av de hus som finns inne i Eketorps borganläggning. Foto: Tommy Hansson

insida fanns ett 20-tal hus.

Den äldsta Eketorps-borgen revs redan på 400-talet för att ersättas av den väsentligt omfångsrikare installation som benämns Eketorp-II med en diameter om 80 meter. Porten ligger alltså i sydväst och därtill kommer en körport i nordost och en liten gångport som leder ut till ett vattenhål. Antalet hus har nu ökat till ett 50-tal.

Eketorp-II övergavs någon gång på 600-talet för att sedermera ge utrymme för Eketorp-III, som dock uppfördes först vid tidig medeltid under 1100-talets andra hälft. Husen får nu en helt ny karaktär, trähus i skiftesverk, av samma typ som ännu återfinns i de öländska radbyarna. Utanför ringmuren tillkommer ett verkstadsområde omfattande ett antal smedjor. Den

närmast föregående anläggningens norra och östra portar sätts igen.

Eketorp-III utrymdes i mitten på 1200-talet, då anläggningen definitivt ansågs ha tjänat ut.

Det ursprungliga Eketorps läge, nära havsstranden och vid ett vidsträckt sankmarksområde, är tveklöst strategiskt betingat: det var svårt att anfälla från sankmarken och lätt för försvararna att skaffa livsnödvändigt vatten. Samtidigt ligger borgen i direkt anslutning till Alvarets betesmarker. Forskningen menar att människor med sina djur här sökt skydd undan hotande faror under korta tidsperioder.

När Eketorp-II uppförs sker detta mot bakgrund av ökat skyddsbehov, varför man innanför ringmuren flyttar in med hela gårdar inklusive bostads-, förråds och fåhus. Man bebor nu borganläggningen året runt. Metallföremål och smycken som återfunnits i den andra Eke-

torps-anläggningen vittnar om såväl hantverksskicklighet som en viss ekonomisk status. Bland husdjuren har funnits hästar, kor, får, grisar, getter, höns, gäss och ankor.

Jakt och fiske har bedrivits i relativt ringa utsträckning. Kreaturskötsel och åkerbruk har i stället varit helt avgörande för befolkningens försörjning, och det ymnigast förekommande sädeslaget har varit korn. Fynd av grodda sädeskorn anses vara det äldsta belägget för öltillverkning i det som nu är Sverige.

Militär garnison

Sedan Eketorp-II övergavs har borganläggningen i stort stått och förfallit under den försvarliga tidsrymden av omkring 400 år. Att folk i någon ringa mån ändå vistats här vet man på grund av flera skelett-

fynd efter ihjälslagna människor. Det är således först på 1100-talet borgen ånyo får uppleva en begränsad blomstringstid. Vid nyinflyttningen ligger den förhistoriska bebyggelsen i ruiner och borgmuren är nästan förfallen.

Södra porten restaureras och portgången får en längd av elva meter för att tidens fortifikatoriska krav skall kunna tillfredsställas. Samtidigt får husbebyggelsen en ny karaktär. De gamla husen med sina stenväggars ersätts med trähus i längor som vilar på långa stensyllar, så kallade skiftesverkshus. Borgens mitt bebyggs inte utan får karaktären av ett öppet torg.

Till skillnad från Eketorp-II är den nya anläggningen inte en bondbut utan snarare en militär garnison med uppgift att motsvara tidens krav. Den nya bebyggelsen liknar en medeltida stad i miniatyr med beståndsdelar såsom hus, tränga gator, torg, brunn och stadsmur. I borgen finns nu också ett centralkök. I skriften *Eketorp*. Den levande borgen på Ölands Stora Alvaret av Bengt Edgren och Frands Herschend (2003) läser vi:

"I vilket samhälle utfordrar man alla invånare från ett stort centralkök? Tillsammans med de många fynden av vapen och rustning för häst/ryttare får man intrycket av en militär förläggning, en befäst garnison. En sådan tolkning av det medeltida Eketorp förstärks av det stora verkstadsområdet utanför den södra porten...Eketorps strategiska betydelse kan förklaras med att borgen under denna tid varit en garnison som befäst kungamaktens inflytande i Svearikets sydöstligaste del."

Dock, påpekar författarna, har Eketorp inte varit en militär förläggning i modern mening. Det har också funnits ett permanent befolkningsinslag av civilt snitt. Genom detta har beredskapen kunnat upprätthållas och den militära närvaron vid behov förstärkas. Det har antagits att Eketorp under perioden 1170-1240 som försvarsanläggning spelat en roll inom ramen för maktkampen mellan de erikska och sverkerska kungaätterna, som fick ett slut med den förstnämnda ättens seger och konung Erik XII Erikssons trontillträde 1234.

Eketorp rediviva

När professor Märten Stenberger

avslutat de arkeologiska utgrävningarna och undersökningarna av Eketorps borg 1973 var frågan hur anläggningen skulle bevaras för framtiden. En arbetsgrupp som utsetts av Riksantikvarieämbetet kom till slutsatsen att borgen partiellt skulle restaureras och återfå något av sitt forna utseende. Projektet kom att benämnas Eketorp rediviva och är det mest ambitiösa i Sverige i sitt slag. Ett viktigt syftemål med projektet var att det skall stimulera intresset för kulturhistorisk forskning i allmänhet och arkeologi i synnerhet.

Det var 1978 man började bygga upp den ringmur med krenelaterad bröstvärn ("tinnar") som omger dagens Eketorp. Detta skedde med hjälp av kalksten som murades utan murbruk enligt en på Öland fortfarande använd tradition. Att det verkligen funnits krenelering i det forna Eketorp visste man inte säkert men utgick, att döma av samtida romerska befästningsverk, ifrån att så varit fallet; dessutom skulle borgen inte ha kunnat försvaras utan ett bröstvärn. Senare har arkeologer upptäckt att det i Gråborg, som är beläget på centrala Öland, funnits bröstvärn i sten av precis detta slag.

Det nuvarande Eketorp – rekon-

Artikelförfattaren utanför Eketorps borgs sydingång. Foto: Sebastian Hansson

struerad borganläggning, museum, utställning – invigdes av konung Carl XVI Gustaf 1984. De föremål som ställs ut i museet utgör endast en liten del av de 26 000 artefakter som påträffats – övriga finns i Statens historiska museum i Stockholm. Utställningen omfattas även av modeller av de tre Eketorps-anläggningarna samt en kort film om borgen och det arbete som åtgick för att rekonstruera den. På plats finns även personal som åskådliggör delar av den forna verkligheten samt djur. Eketorp drivs i samverkan av Kalmar läns museum, Riksantikvarieämbetet samt Ölands hembygdsförbund.

Artikelförfattaren passade på att besöka Eketorps borg under en Ölands-resa i början av maj och var på plats första visningsdagen för säsongen, den 7 maj. De öländska vindarna nådde då nästan stormstyrka, något som tyvärr hämmade besöksfrekvensen.

Ett besök vid Eketorp borde vara ett givet utflyktsmål för alla historieintresserade svenskar! ■

Tommy Hansson
Chefredakör

Sverigedemokrat fick fin polsk utmärkelse

Rolf Witte representerar Sverigedemokraterna i Olofströms kommunfullmäktige i Blekinge. Han är nu aktuell som mottagare av den polska hedersutmärkelsen Tacksamhetsmedaljen. – Jag hjälpte den då förbjudna fackföreningsrörelsen Solidaritet, berättar Rolf som är synnerligen stolt över den fina utmärkelsen.

DET VAR DEN 18 november som Rolf Witte, en 69-årig sverigedemokrat från blekingiska Olofström, erhöll den nyinstituerade polska hedersutmärkelsen som delas ut av Europeiska Solidaritetscentrum i Gdansk. Tacksamhetsmedaljen delades ut vid en ceremoni i Polens ambassad i Stockholm. Han fick då motta den fina medaljen jämte 18 andra svenskar, som anses ha gjort stora insatser för den polska friheten genom att stödja fackföreningsrörelsen Solidaritet (Solidarnosc).

– Jag hjälpte dem en eller två gånger med att smuggla ut datorchips ur landet, säger Rolf Witte. På dem fanns nyheter som Solidaritet ville få ut. På den svenska sidan stod en fransk reporter som tog hand om dem. På så sätt kunde nyheterna sändas ut i radio.

Många blev förvånade över att nyheter från den förbjudna Solidaritetsrörelsen kunde nå det fria väst. Helt klart är att Rolf Witte gjorde en viktig insats i frihetens tjänst under

Rolf Witte (till höger) mottager Tacksamhetsmedaljen ur ambassadörens hand. Foto: Tommy Hansson

denna tid, då Polen fortfarande var en kommunistisk diktatur.

Fick bok av Walesa

Upprinnelsen till Polens befrielse inträffade 1980, då varvsarbetare vid Leninvarvet i Gdansk gjorde uppror mot kommunistregimen i Warszawa som styrdes direkt från Moskva. Solidaritets uppror fick snart följande bland resten av befolkningen, icke minst inom den inflytelserika romersk-katolska kyrkan.

I slutet av 1981 tillträdde general Wojciech Jaruzelski som förste par-

tisekreterare för att sedan bli premiärminister. Han hade ett hårt tryck på sig från Moskva att slå ner upproret och förbjöd Solidaritetsrörelsen samt införde undantagstillstånd. I det läget var stöd utifrån av livsavgörande betydelse för Solidaritet. En av dem som gav en hjälpande hand var Rolf Witte, vilken hade kommit till Sverige från Västtyskland 1968 och vid den aktuella tidpunkten var bosatt i Göteborg.

– Jag fick låna en skåpbil av Svenska kyrkan, och i den samlade jag kläder, mat och andra förnöden-

heter och åkte personligen ner till Polen med dem, berättar Rolf. Bland annat åkte han runt och delade ut förnödenheterna till behövande familjer. Och så förde han alltså ut datorchips i syfte att bistå frihets- och fackföreningsrörelsen Solidaritet, som leddes av den karismatiska varvselektrikern Lech Walesa vilken i tidernas fullbord skulle bli Polens president.

Rolf visar stolt upp en tjock bok, Lech Walesas memoarer "The Road to Truth", som han tidigare erhållit och fått signerad i Gdansk av Walesa själv. Han visar även foton som tagits av honom och Walesa tillsammans.

"Alltid nya idéer"

Förutom Witte hade de övriga 18 svenska medaljmottagarna, eller representanter för dem som inte kunde vara personligen närvarande, samlats på Polens ambassad på Karlavägen mitt emot Humlegården i Stockholm. Förtjänsttecknen och tillhörande blombuketter i de polska färgerna – rött och vitt - utdelades av den polske ambassadören Adam Halacinski, som först höll ett kort tal där han tackade mottagarna för den stora insats de gjort för Polens frihet. Därefter följde mingel och förtäring i form av champagne, kaffe/te och två sorters tårter.

Förutom Rolf Witte fick följande svenskar äran att, bland 325 personer över hela världen, mottaga

Tacksamhetsmedaljen: Birgitta Andersson, Lars Andersson, Anders Bodegård, Lennart Järn, Sven Järn, Tor Johansson, Thomas Johansson, Lars Kleberg, Mika Larsson, Kenneth Lewis, Tore Mattsson, Bernt Nilsson, Ingrid Nycz, Lasse Nykvist, Brita Reuterswärd, Irvis Scheynius, Folke Skanmark och Per Stalnacke.

Rolf Witte kom till ambassaden i sällskap med sin polskfödda hustru, Elzbieta Witte. Paret hade flugit upp till huvudstaden från Blekinge dagen till ära. Elzbieta berättar att Rolf ingalunda slagit ner på takten efter sin pensionering; han har ett förflutet som kock och kökschef under 38 års internationell skeppsfart. I hamnstaden Gdansk vid Östersjön har han också lärt upp många unga polacker till kockar.

– Rolf vill hela tiden vara i gång och har alltid nya idéer om allting, kommenterar hustrun Elzbieta. Detta gäller givetvis också partiarbetet i Sverigedemokraterna. Förutom sin verksamhet i Olofströms kommun – SD fick här 7,4 procent av rösterna – kommer Rolf efter årsskiftet även att ägna landstinget sina krafter.

Tommy Hansson
Chefredaktör

SD kräver:

Stoppa den jihadistiska terrorn mot Iraks kristna!

Den 31 oktober 2010 skakades världen av massakern på kristna trosbekännare i Syriansk-katolska kyrkan i Bagdad. Ett femtiotal människor beräknas ha dömts och ett sjuttioalv skadats då ett terrorkommando från den jihadistiska organisationen Islamiska staten trängde in i kyrkan under pågående gudstjänst. Gudstjänstbesökarna bad ironiskt nog om fred i sitt av våld och kaos plågade land. Bland offren fanns män, kvinnor och barn. Två av de döda var präster.

MASSAKERN I BAGDAD var det värsta ildåd i sitt slag som drabbat Iraks kristna minoriteter - kaldéer, syrianer, assyrier, araméer - sedan den USA-ledda invasionen som befriade landet från den blodbesudlade diktatorn Saddam Hussein ägde rum i mars 2003.

Legitima måltavlor

Efter sju års terror mot Iraks kristna och andra religiösa minoriteter såsom mandéer och bahaier har 64 kyrkor och religiösa centra angripits. Det enda skälet har varit att jihadistiska/islamistiska grupperingar inte accepterar andra religioner än det påbudna islam och då endast sin egen snäva tolkning av denna religion. Enligt Islamiska staten är alla kristna legitima måltavlor.

Det måste framhållas att också Iraks muslimer drabbats hårt av den våldsutveckling som ägt rum och involverat konkurrerande shiitiska och sunnitiska grupper.

Enligt en rapport från FN:s flyktingråd UNHCR har drygt 16 procent av Iraks minoriteter känt sig tvingade att lämna landet och söka sig en fristad utomlands. Detta gäller exempelvis några av undertecknarna av denna artikel. Av dem som sökt sig till Sverige har de flesta hamnat i Södertälje, däribland tre av undertecknarna av denna artikel.

Saknar förmåga skydda

Iraks demokratiskt valda regering har deklarerat att landets kristna är ett omistligt inslag i landets befolkning och uppmanat dem som befinner sig utomlands att återvända.

Samtidigt står det klart att regeringen som leds av premiärminister Nour al-Maliki saknar förmåga att skydda Iraks minoriteter från våldsamma trakasserier och terrorangrepp. Det är förvisso tragiskt och samtidigt ironiskt att allt detta äger rum i ett land och ett område där en av världens första högcivilisationer uppstod i "tvåflodslandet" mellan floderna Eufrat och Tigris för vid pass 6 000 år sedan.

De av världens länder som menar sig vara civiliserade kan inte sitta med armarna i kors medan Iraks religiösa minoriteter slaktas eller tvingas på flykt mot en osäker

I slutet av november deltog flera tusen människor i en manifestation i Stockholm mot våldet i Irak. Foto: Tommy Hansson

framtid.

Sverigedemokraterna för sin del kräver att:

- Det besinningslösa terrorvåldet mot Iraks religiösa minoriteter stoppas och att de utsatta grupperna effektivt skyddas.

- Iraks regering tar sitt ansvar och vidtar aktiva åtgärder i syfte att sätta stopp för de pågående grymheterna vilka fortsatt efter massakern i Bagdad.

- Sveriges regering agerar diplomatiskt för att regeringen i Bagdad skall ta sitt ansvar.

CARINA HERRSTEDT
riksdagsledamot (SD)
ledamot i civilutskottet

TOMMY HANSSON
chefredaktör SD-Kuriren
gruppledare KF Södertälje (SD)

NADER HELAWI
ledamot KF Södertälje (SD)

CLARA SHAAWI
ledamot KF Södertälje (SD)

MARWAN ODIESH
medlem SD Södertälje

I Tyskland debatteras muslimers tyskfientlighet

TYSKLANDS kristdemokratiska familjeminister, Kristina Schröder, gick den 26 november ut och fördömde vad hon kallar "machokulturen" bland unga muslimska män, vilken enligt Schröder glorifierar våld. Schröder hänvisar till två studier uppförda på uppdrag av hennes departement, i vilka det framgår att den ökade benägenheten till våld hos unga muslimska män bland annat har religiösa och kulturella orsaker, samt att tendensen till våld hos denna grupp är högre än bland icke-muslimska infödda ungdomar.

Schröder menar dessutom att den politiska korrektheten har hämmat diskussionen i frågan och att Tyskland inte längre kan acceptera att tyska barn mobbas av unga muslimer.

Kristina Schröder reagerar mot den växande tyskfientligheten. Foto: L. Chaperon

Inte första gången

Det är dock inte första gången som Kristina Schröder reagerar mot den växande tyskfientligheten i Tyskland. I den tyska tv-kanalen ARD talade hon nyligen om hur tyska barn och ungdomar angrips därför att de är tyskar, och att problemet finns på skolgårdar, i tunnelbanor och på pendeltåg. Schröder nämnde dessutom att hon själv blivit kallad "tysk slampa".

Åsikterna delas av andra

Schröders åsikter delas även av politiker från andra partier och i en medlemstidning för lärarfacket i Berlin skriver ett par lärare att det finns många tyska elever som känner sig som en avvisad, provocerad och diskriminerad minoritet i sitt eget hemland. I samma artikel rapporteras att poliser och domare talar om en ökad tyskfientlighet bland framförallt ungdomar med arabisk och turkisk bakgrund.

När får vi en diskussion om den växande svenskfientligheten här i Sverige?

Richard Jomshof
Redaktionen

Källa: www.thelocal.de/politics/20101126-31429.html
http://svt.se/2.22584/1.2192595/tyskarna_forf-oljs_ocksa&from=rss

Antisemitiska och antidemokratiska åsikter på brittiska muslimska friskolor

BBC-programmet Panorama avslöjar muslimsk extremism. Foto: <http://news.bbc.co.uk/panorama/>

MÅNDAGEN DEN 22 november avslöjade BBC-programmet Panorama att omkring 5 000 barn på muslimska kvälls- och helgskolor i Storbritannien följer den saudiska läroplanen i stället för den brittiska. Enligt programmet rör det sig om fler än 40 skolor i vilka barnen bland annat påtvingas antisemitiska och antidemokratiska åsikter.

Programmet avslöjar att en av läroböckerna uppmanar barnen på skolorna att lista ut vad som anses vara "förkastliga" judiska särdrag, och att en annan menar att judar är

att likställa med grisar och apor. Det finns också skoltexter som påstår att judarna strävar efter att upprätta ett världsherravälde.

Dödsstraff för homosexualitet

Man lär vidare ut att straffet för homosexualitet är avrättning, samtidigt som man diskuterar om dödsstraffet ska verkställas genom stening, genom att den homosexuelle kastas ut från ett stup eller kort och gott eldas upp.

I en annan skolbok, som vänder sig till fjortonåriga barn, beskrivs detaljerat hur man på ett korrekt

sätt hugger av händer och fötter på tjuvar. Och i en bok som vänder sig till de allra yngsta barnen, barn i sexårsåldern, berättas det att den som inte tror på islam hamnar i helvetet.

Extremism på webbsidor

Panorama har dessutom funnit bevis för att muslimska friskolor saluför extrema åsikter på sina webbsidor. På en sida står bland annat följande att läsa: "Våra barn exponeras för en kultur [det vill säga den vänsterländska kulturen] som står i motsatsställning till i stort sett allt som islam står för" och "vi måste försvara våra barn från de onda krafterna [det vill säga ickemuslimerna]".

Men jag undrar egentligen vem det är som företräder de "onda krafterna"?

Richard Jomshof
Redaktionen

Källa: <http://www.bbc.co.uk/news/uk-11799713>
<http://www.guardian.co.uk/media/2010/nov/22/bbc-panorama-islamic-schools-antisemitism>

I skrivande stund går det att ta del av information om filmen på följande länk: <http://www.bbc.co.uk/programmes/b00w8kwz>

Den förbannade sverigedemokraten

Linus Bylund är trebarnsfar, stockholmare och presssekreterare hos Jimmie Åkesson. Tidigare hade Linus en blogg vid namn "Den förbannade Sverigedemokraten", bloggen är sedan länge inaktiv, men Den förbannade Sverigedemokraten lever kvar här i SD-Kuriren. Inte alltid förbannad - men alltid Sverigedemokrat.

Veten I icke att I ären hjältar?

Jag tillhör dem som varit ganska tydliga med att Sverigedemokraternas riksdagsinträde inte är ett mål i sig, att det inte på något vis är slutet på vår strävan för ett bättre Sverige. Jag har, både före och efter den magiska natten i september 2010, idogt hävdade att riksdagsinträdet på sin höjd är ett delmål, men framförallt en början - början på en ny, spännande, krävande och intensiv fas i vår långa och viktiga frihetskamp.

Jag står fast vid det, och med tanke på de förvisso makalösa, men också omtumlande, första månaderna i riksdagens korridorer så önskar jag stundtals att mitt egen tidigare inställning, att det skulle vara "business as usual" om vi klarade det, skulle gälla. Men det är inte det som gäller, det blev inte "business as usual", snarare "business sjuhelsikes jäkla mer än usual". Jag och många andra gick från en närmast omänskligt intensiv valrörelse till en ännu mer intensiv tid vid Sverigedemokraternas riksdagskansli de första skälvande dagarna, veckorna, månaderna efter vår gemensamma triumf. Jag ska inte klaga, det här är den mest spännande tid jag upplevt vad gäller mitt engagemang i Sverigedemokraterna och i sanning något att berätta för barnbarnen.

Det är tydligt att situationen blev den motsatta för många hundratals andra sverigedemokratiska valarbetare. Många gick från att jobba stenhårt dygnets alla vakna timmar, beredda att offra både hälsa, socialt umgänge och sömn för att ta partiet in i riksdagen, till att tvärt återgå till vardagens studier, arbete eller vad annat man ägnat sig åt före valrörelsen. Jag har fått klart för mig att det varit en svår omställning för vissa, och jag kan verkligen förstå det. Härmodagen sa jag till en medlem i mitt distrikt att tiden efter valet känns som några få dagar eller veckor, han svarade att det för honom kändes som en evighet. Så är det ju, tid upplevs mycket olika i olika situationer. Låt oss för en stund betrakta riksdagsinträdet som ett uppnått mål, en seger, en fantastisk och historisk triumf för oss Sverigedemokrater och för Sverige. För egentligen är det ju det. Det är en enastående prestation där vi tillsammans, mot alla odds, trots stenkastning, mediala drev, hatdemonstrationer och allt tänkbart motstånd, ändå stod starka, sida vid sida och bar idén om ett bättre, förnuftigare och starkare Sverige hela vägen till Helgeandsholmen i Stockholm.

Det var inte bara Jimmie Åkesson som gjorde det möjligt, inte heller bara Björn, Carina, Richard, Julia, Kent eller någon annan av våra riksdagsledamöter och frontfigurer. Det var faktiskt alla vi tillsammans, från vartenda utdelat flygblad, vartenda samtal vid varenda valstuga, vartenda ord vid vartenda torgmöte och en massa andra saker, som tillsammans tog partiet in i riksdagen. Sverigedemokraterna är ett v-parti och det ska vi fortsätta vara, vi har ju faktiskt bara varandra. För mig räcker det gott. När jag och Jimmie några veckor efter valet träffade retorikprofilen Elaine Bergkvist för en intervju till hennes kommande bok så var hennes första fråga: "Hur mår ni, hur klarar ni er?" Hon syftade på den omätliga smutskastnings- och hatkampanj som följde efter valet och det var tydligt att hon var genuint oroad för hur vi klarade att hantera situationen, rent mänskligt. Jag kommer aldrig att glömma Jimmies svar på frågan, han svarade i en ärlig och självklar ton:

- Vi har varandra.

Jag tycker att det svaret - dessa tre enkla ord - säger ganska mycket om Sverigedemokraterna, om Sverige och om svenskt samhällsklimat. Vi kan inte annat än vara tacksamma för att vi är så många och att vi hela tiden blir fler - fler som öppnar ögonen, fler som blir "varandra", fler som blir "vi". Därför tillägnas denna tackhälsning alla som har varit med och skrivit ett stycke oförglömlig svensk historia. Tusen tack för allt slit och alla uppoffringar, tusen varma tack!

När jag gick över Riksbron på väg till kontoret härmodagen hörde jag vinden vina över de historiska byggnaderna vid Stockholms ström. I vinden kunde jag tydligt uttyda en viskning med bud om en ny era. Ett bud om sunt förnuft, demokrati, yttrandefrihet, värme och gemenskap. Ett bud om hopp - tack vare er. Tack till er alla!

Hallå där, Marie Edenhager!

Grattis till valframgångarna i Dalarna och platsen som landstingsgruppledare för din egen del.

– Tack så mycket, det känns mycket bra. Det blir som oppositionsråd landstinget Dalarna och gruppledare för SD Borlänge kommunfullmäktige jag kommer att arbeta de närmsta fyra åren. Det kommer bli spännande och en utmaning.

Vem är du, undrar säkert många, kan du beskriva dig själv?

– Jag är en snäll, social, ambitiös, målinriktad och en mycket lojal kvinna med mycket framåt driv. Jag gillar att skapa resultat och bygga upp verksamheter. Jag fyller 50 år i februari, så jag är mitt i livet, hoppar jag.

Vad har du för bakgrund?

– Jag har ingen tidigare aktiv bakgrund inom politiken innan jag anträdde talarstolen i november 2009 på mitt första SD-möte. Däremot har politik och samhällsfrågor alltid intresserat mig. Tydligt gjorde jag så pass intryck då i november 2009 att jag blev invald i distriktets styrelse. Först som distriktssekreterare, drygt tre månader senare var jag invald som ordförande för distriktet i Dalarna-Västmanland samt ordförande för SD Borlänge. En snabb resa blev det, med mycket hårt arbete men också väldigt roligt. Civilt har jag en bakgrund såsom egen företagare under många år, jag har drivit flertalet företag. Jag är även utbildad undersköterska och jag har jobbat en hel del inom vården också inom olika områden.

Varför lyckades ni så bra i Dalarna och speciellt i din kommun Borlänge?

– Intressant fråga, jag tror att det som jag angav som mina egenskaper har bidragit till framgången. Att jag dels arbetat målmedvetet framåt hela tiden och att jag aldrig ger upp även när jag möter motstånd. Jag har odlat positiva mediakontakter och lyssnat på folk och

skapat breda kontakter med människor – svenskar såväl som invandrare här i Borlänge. Det har gjort att jag fått ganska stort mediautrymme samt inbjudan till flertalet debat-

skapat breda kontakter med människor – svenskar såväl som invandrare här i Borlänge. Det har gjort att jag fått ganska stort mediautrymme samt inbjudan till flertalet debat-

Hur ser framtiden ut för dig och SD i Dalarna?

– Detta är bara starten för SD Dalarna. Om jag orkar driva på lika hårt framåt och finner nya medarbetare framöver och mina lojala medarbetare som jag har vid min sida stannar kvar, så kommer vi öka stadigt vidare. Odla medlemskontakter samtidigt som man jobbar målmedvetet med politiken. Men det behövs flera som orkar göra jobbet, det är ingen hemlighet. Men jag tror att fler seriösa kommer vartefter och partiet kommer få ett lyft ytterligare.

Varför är dina hjärtefrågor?

– Angeläget för min kommun och Dalarnas län, liksom för landet i övrigt förstås, är naturligtvis en ansvarsfull invandringspolitik. Vi i Borlänge måste få till denna situation som är alarmerande här, såsom jag ser det. Jag funderar dygnet runt på problematiken här och lösningar. Andra viktiga frågor är vård och omsorg, de äldre, psykiatri och missbruksfrågor. Samt kriminalpolitiken och djurskyddet.

Har du några fritidsintressen vid sidan av politiken?

– Djur. Resor. Musik och dans. Blommor och trädgården under sommaren. Min familj förstås med dotter och ett litet barnbarn.

Avslutningsvis, berätta något om dig själv som överraskar oss på ett positivt sätt!

– Jag är beredd att kämpa för vårt lands framtid, lojalt för partiet och mina medarbetare och vänner. Jag är en kämpe som aldrig ger upp. Livet består av att finna lösningar, inget annat existerar i min värld. Jag är en överlevare! ■

Jens Leandersson

Redaktionen

Marie Edenhager under ett torgmöte i Västerås. Foto: Eric Myrin

ter. Både från invandrarföreningar och Sveriges Radio Dalarna. Samt tidningar här uppe i Dalarna. Jag har direkt chattat med väljarna via Dalarnas tidning, funnits tillgänglig och framförallt visat att jag bryr mig om människan i vardagen. Jag tror jag nått fram, helt enkelt. Vi har varit ett fåtal personer som arbetat i Borlänge. Jag har skött den uttänkta verksamheten och arbetet i övrigt under valrörelsen med hjälp av några ytterligare medarbetare

mina nätter som gått åt till utdelning av propaganda och affischering. Vi har även en situation i Borlänge som är alarmerande med stora problem och massiv invandring som nog delvis bidragit till vår framgång. Men när man inte ut med sitt budskap till folk så går man kort ändå. Jag var nog lite ”rätt i tiden”. Kvinna och en hygglig, varmhjärtad människa som bryr sig. Det har nog folk gillat. Men jante är hård, så att säga, detta gillas inte alltid.

Verkligheten bakom orden: Vandaler

NYLIGEN HADE MIN lokaltidning en rubrik med lydelsen ”Vandaler förstörde busskur”. Folkpartistiska bloggaren Helena von Schantz kallade kort före valet för sin del individer som klottrat ner och förfulat valaffischer för just ”vandaler”. Vandaler, det betyder i modernt språkbruk alltså personer som ägnar sig åt meningslös förstörelse. Låt oss emellertid se till vilka de ursprungliga vandalerna var.

Vandaler benämns ett germanskt folkslag som lät tala om sig under den turbulenta folkvandringstiden. I början av 400-talet efter Kristi födelse trängde vandalerna således in i Gallien och besatte 409-429 huvudparten av Pyreneiska halvön. Under åren 429-439 grundade det vandaliska folket under sin konung Geiserik ett rike i norra Afrika.

Vandalerna behärskade under sin storhetstid västra Medelhavet och plundrade Rom år 455. Det torde främst ha varit den senare bedriften som gjorde att de sedan för all framtid kom att bli synonyma med människor som förstör.

Vandalerna existerade dock betydligt tidigare än så och omnämns av den romerske historieskrivaren Tacitus vid tiden kring Kristi födelse. De tycks då ha haft sina boplatser kring floden Oder i Schlesien i de sydvästra delarna av det som nu är Polen. Folkgruppen benämns då även lugier eller lygier. Senare splittaras vandalerna upp i mindre grupperingar vilka slår sig ner i områden där nuvarande Ungern, Österrike och Sydtyskland återfinns.

Omkring år 270 anfaller vandalerna romerska styrkor i trakterna av mellersta Donau men besegras av kejsar Aurelianus. En del av det vandaliska manskapet tvingas därefter in som legosoldater i den romerska

En romersk mosaikbild föreställande en vandalisk ryttare.

armén medan andra kan återvända till sina boplatser i Centraleuropa.

Efter folkvandringstiden försvinner vandalerna ut i historiens periferi. Det har spekulerats i att de skulle ha haft sitt urhem i Sverige eller Skandinavien i stort, och omöjligt är detta inte – faktum är att Skandina-

vien anges som vandaliskt urhem i folkgruppens egen historia. ■

Tommy Hansson

Chefredakör

3 frågor till 3 sverigedemokrater

1. Vilka utskott är du invald i?
2. Vad arbetar man med för frågor i ditt utskott?
3. Vad ska bli roligast i riksdagen?

Richard Jomshof

1. Jag är ordinarie ledamot i utbildningsutskottet och ersättare i försvarsutskottet.
2. Framförallt skol- och utbildningsfrågor.
3. Att få äran att företräda partiet i Sverigs högsta beslutande organ.

Lars Isovaara

1. Ordinarie i näringsutskottet samt suppleant i justitieutskottet.
2. Vi bereder ärenden om allmänna riktlinjer för näringspolitiken samt ärenden om t.ex. industri, handel, energipolitik samt pris- och konkurrensförhållanden i näringslivet.”
3. Många intressanta föredragningar av företrädare från olika myndigheter som hanterar näringspolitiska frågor. Det känns också bra att kunna koncentrera sig på ett politikområde.

David Lång

1. Jag är ordinarie ledamot i skatteutskottet och suppleant i finansutskottet.
2. I skatteutskottet bereder vi riksdagsärenden som rör t.ex. statliga och kommunala skatter, taxering, skattebetalning och folkbokföring.
3. Känslan av att vi inte längre motarbetas av hela etablissemanget. Riksdagens tjänstemän agerar professionellt och hjälper oss på samma sätt som övriga partier. Till och med våra politiska motståndare i riksdagen är betydligt mindre avståndstagande än jag förväntat, många är riktigt trevliga. Det finns undantag, men de är få. Dessutom är arbetet mycket lärorikt och utvecklande.